

500/2004 Sb.

ZÁKON

ze dne 24. června 2004

správní řád

Zm. na: 413/2005 Sb.

Zm. na: 384/2008 Sb.

Zm. na: 7/2009 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

HLAVA I

POČET A ÚPRAVA

§ 1

(1) Tento zákon upravuje postup orgánů moci výkonné, orgánů územních samosprávných celků (1) a jiných orgánů, právnických a fyzických osob, pokud vykonávají působnost v oblasti veřejné správy (dále jen "správní orgán").

(2) Tento zákon nebo jeho jednotlivá ustanovení se použijí, nestanoví-li zvláštní zákon jiný postup.

(3) Tento zákon se nepoužije pro občanskoprávní, obchodní právní a pracovní právní úkony prováděné správními orgány a na vztahy mezi orgány téhož územního samosprávného celku působící výkonu samostatné působnosti.

HLAVA II

ZÁKLADNÍ ZÁSADY ČINNOSTI SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ

§ 2

(1) Správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen "právní předpisy"). Kde se v tomto zákoně mluví o zákoně, rozumí se tím též mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu.

(2) Správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena.

(3) Správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká (dále jen "dotčené osoby"), a má se snažit zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu.

(4) Správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů

nevznikaly nedůvodné rozdíly.

§ 3

Nevyplývá-li ze zákona nebo jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

§ 4

(1) Ve veřejná správa je službou ve veřejnosti. Každý, kdo plní úkoly vyplývající z povinnosti správního orgánu, má povinnost se k dotčeným osobám chovat zdvořile a podle možností jim vycházet vstřícně.

(2) Správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě písemné poučení o jejich právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné.

(3) Správní orgán s dostatečným předstihem uvědomí dotčené osoby o úkonu, který učiní, je-li to potřebné k hájení jejich práv a neohrozí-li to účel úkonu.

(4) Správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy.

§ 5

Pokud to povaha projednávané věci umožní, pokusí se správní orgán o smírné odstranění rozporů, které brání řádnému projednání a rozhodnutí dané věci.

§ 6

(1) Správní orgán vyvíjí ve věci bez zbytečných průtahů. Nečiní-li správní orgán úkony v zákonem stanovené lhůtě nebo ve lhůtě písemné, není-li zákonná lhůta stanovena, použije se ke zjednáání nápravy ustanovení o ochraně před neinností (§ 80).

(2) Správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje. Podklady od dotčené osoby vyžaduje jen tehdy, stanoví-li tak právní předpis. Lze-li však potřebné údaje získat z úřední evidence, kterou správní orgán sám vede, a pokud o to dotčená osoba požádá, je povinen jejich obstarání zajistit. Při opatření údajů podle tohoto ustanovení má správní orgán vůči těmto osobám, jichž se tyto údaje mohou týkat, stejné postavení jako dotčená osoba, na jejíž požádání údaje opatří.

§ 7

(1) Dotčené osoby mají při uplatňování svých procesních práv rovné postavení. Správní orgán postupuje vůči dotčeným osobám nestranně a vyžaduje od všech dotčených osob plnění jejich procesních povinností rovnou měrou.

(2) Tam, kde by rovnost dotčených osob mohla být ohrožena, správní orgán učiní opatření potřebná k jejímu zajištění.

§ 8

(1) Správní orgány dbají vzájemného souladu všech postupů, které probíhají souasně a souvisejí s těmiž právy nebo povinnostmi dotčené osoby. Na to, že souasně probíhá více takových postupů u různých správních orgánů nebo u jiných orgánů ve stejné moci, je dotčená osoba povinna správní orgány bezodkladně upozornit.

(2) Správní orgány vzájemně spolupracují v zájmu dobré správy.

ÁST DRUHÁ

OBEČNÁ USTANOVENÍ O SPRÁVNÍM ÍZENÍ

HLAVA I

SPRÁVNÍ ÍZENÍ

§ 9

Správní ízení je postup správního orgánu, jehož úelem je vydání rozhodnutí, jímž se v ur íté v ci zakládají, m ní nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovit ur ené osoby nebo jímž se v ur íté v ci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá.

HLAVA II

SPRÁVNÍ ORGÁNY

Díl 1

P íslušnost správních orgán

§ 10

V čná p íslušnost

Správní orgány jsou v čn p íslušné jednat a rozhodovat ve v cech, které jim byly sv eny zákonem nebo na základ zákona.

§ 11

Místní p íslušnost

(1) Místní p íslušnost správního orgánu je ur ena

- a) v ízeních týkajících se innosti ú astníka ízení (§ 27) místem innosti,
- b) v ízeních týkajících se nemovitosti místem, kde se nemovitost nachází,
- c) v ostatních ízeních týkajících se podnikatelské innosti ú astníka ízení, který je fyzickou osobou, místem podnikání, 2)
- d) v ostatních ízeních týkajících se fyzické osoby místem jejího trvalého pobytu, 3) pop ípad místem pobytu na území eské republiky podle druhu pobytu cizince 4) (dále jen "místo trvalého pobytu"); nemá-li fyzická osoba místo trvalého pobytu na území eské republiky, je místní p íslušnost ur ena posledním známým místem jejího pobytu na území eské republiky,
- e) v ostatních ízeních týkajících se právnické osoby místem jejího sídla nebo místem sídla její organiza ní složky; 5) u zahrani ní právnické osoby je místní p íslušnost správního orgánu ur ena sídlem její organiza ní složky z ízené v eské republice; po zrušení organiza ní složky je místní p íslušnost ur ena posledním sídlem této organiza ní složky na území eské republiky.

(2) Je-li místní příslušných více správních orgánů a nedohodnou-li se jinak, provede řízení ten z nich, u něhož jako prvního byla podána žádost nebo který z moci úřední učinil úkon jako první. V ostatních případech nebo nelze-li podmínky místní příslušnosti určit, určí místní příslušnost usnesením nejbližší společně nadřízený správní orgán. Není-li takového orgánu, určí místní příslušnost usnesením úřední správní úřad, 6) do jehož působnosti rozhodovaná věc náleží.

§ 12

Postoupení pro nepřislušnost

Dojde-li podání (§ 37) správnímu orgánu, který není v ceně nebo místní příslušný, bezodkladně je usnesením postoupeno příslušnému správnímu orgánu a současně o tom uvědomí toho, kdo podání učinil (dále jen "podatel"). Má-li správní orgán, jemuž bylo podání postoupeno, za to, že není v ceně nebo místní příslušný, může je usnesením postoupit dalšímu správnímu orgánu nebo vrátit jen se souhlasem svého nadřízeného správního orgánu. Usnesení vydaná podle tohoto ustanovení se pouze poznamenají do spisu.

Dožádání

§ 13

(1) Příslušný správní orgán může usnesením dožádat podřízený nebo nadřízený správní orgán anebo jiný v ceně příslušný správní orgán (dále jen "dožádaný správní orgán") o provedení úkonu, který by sám mohl provést jen s obtížemi nebo s neúměrnými náklady anebo který by nemohl provést vůbec. Toto usnesení se doručuje pouze dožádanému správnímu orgánu a nelze se proti němu odvolat.

(2) Dožádaný správní orgán provede dožádaný úkon, jakož i úkony, které zajišťují účel dožádání.

(3) Dožádaný správní orgán provede úkon bez zbytečného odkladu. Pokud nelze provést úkon bezodkladně, provede ho dožádaný správní orgán ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení dožádání. V případě, že dožádaný správní orgán nemůže lhůtu dodržet, může jemu nadřízený správní orgán na jeho návrh lhůtu prodloužit o dobu nezbytně nutnou.

(4) Pokud by dožádání bylo v rozporu s právními předpisy, dožádaný správní orgán usnesením, které se pouze poznamená do spisu, odmítne úkon provést a vyrozumí o tom dožadující správní orgán. Dožádaný správní orgán, který není ve vztahu podřízenosti k orgánu dožadujícímu, může odmítnout provedení úkonu též proto, že by jeho provedení vážně ohrozilo plnění jeho vlastních úkolů, nebo proto, že provedení dožádání by vyžadovalo vynaložení neúměrných nákladů. Provedení dožádání lze odmítnout jen s předchozím souhlasem nadřízeného správního orgánu.

(5) Dožádaný správní orgán má oprávnění podle § 136 odst. 4.

(6) Dožádání do ciziny upravují zvláštní právní předpisy. 7)

Díl 2

Vyloučení z projednávání a rozhodování v cí

§ 14

(1) Každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen "úřední osoba"), o níž lze dříve předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, která účastník řízení nebo jejich zástupce má takový zájem na výsledku řízení, pro něj lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.

(2) Účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se

nepohlédne, pokud ústní řízení o dovolání vyloučení prokazatelně vedl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. O námitce rozhodne bezodkladně usnesením služební nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení 8) (dále jen "představený").

(3) Úřední osoba, která se dozví o okolnostech nasvědčujících, že je vyloučena, je povinna o nich bezodkladně uvědomit svého představeného. Do doby, než představený posoudí, zda je úřední osoba vyloučena, a provede potřebné úkony, může tato osoba provádět jen takové úkony, které nesnesou odkladu.

(4) Představený úřední osoby, která je vyloučena, za ni bezodkladně určí jinou úřední osobu, která není k vyloučení ve vztahu podřízenosti. Usnesení o tom se pouze poznamená do spisu. Nelze-li určit nikoho jiného, bezodkladně o tom uvědomí nadřízený správní orgán a spolu s tím mu předá spis. Nadřízený správní orgán postupuje podle § 131 odst. 4.

(5) Vyloučena je též ta úřední osoba, která se účastnila řízení v téže věci na jiném stupni. Dovoláním vyloučení není účast na úkonech před zahájením řízení nebo na výkonu kontroly prováděné podle zvláštního zákona.

(6) Ustanovení předchozích odstavců se nepoužijí pro vedoucí ústředních správních úřadů a státní tajemníky.

(7) Ustanovení odstavců 1 až 4 se obdobně použijí pro znalce a tlumočníky.

Díl 3

Vedení řízení a úkony správních orgánů

§ 15

Vedení řízení

(1) Jednotlivé úkony v řízení se činí písemně, pokud zákon nestanoví jinak nebo pokud to nevyplývá z povahy věci. Jednotlivé sdělení v průběhu řízení lze v případě ústního řízení uinit ústně, pokud ten na písemné formě netrvá. Obsah úkonů prováděných jinou než písemnou formou se poznamená do spisu, nestanoví-li zákon jinak.

(2) Úkony správního orgánu v řízení provádějí úřední osoby oprávněné k tomu podle vnitřních předpisů správního orgánu nebo pověřené vedoucím správního orgánu (dále jen "oprávněné úřední osoby").

(3) Oprávněné úřední osoby jsou povinny zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o kterých se dozvěděly v souvislosti s řízením a které v zájmu zajištění řádného výkonu veřejné správy nebo v zájmu jiných osob vyžadují, aby zůstaly utajeny, nestanoví-li zákon jinak. Této povinnosti jsou oprávněné úřední osoby zproštěny jen z důvodů stanovených zvláštním zákonem nebo vysloví-li souhlas osoba, již se předmetná skutečnost dotýká. Ustanovení zvláštních zákonů o zproštění povinnosti mlčenlivosti tím nejsou dotčena.

(4) O tom, kdo je v dané věci oprávněnou úřední osobou, se provede záznam do spisu a správní orgán o tom účastníka řízení na požádání informuje. Oprávněná úřední osoba na požádání účastníka řízení sdělí své jméno, příjmení, služební nebo obdobné označení a ve kterém organizačním útvaru správního orgánu je zařazena. 9)

§ 16

Jednací jazyk

(1) V řízení se jedná a písemnosti se vyhotovují v českém jazyce. Účastníci řízení mohou jednat a písemnosti mohou být předkládány i v jazyce slovenském.

(2) Písemnosti vyhotovené v cizím jazyce musí účastníci řízení předložit v originálním znění a souasn v úředním překladu do jazyka českého, pokud správní orgán nesdělí účastníkovi řízení, že takový překlad nevyžaduje. Takové prohlášení musí správní orgán uinit na své úřední desce i pro neurčitý počet řízení v budoucnu.

(3) Každý, kdo prohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, má právo na tlumočníka (10) zapsaného v seznamu tlumočnicků, kterého si obstará na své náklady. V řízení o žádosti si žadatel, který není občanem České republiky, obstará tlumočníka na své náklady sám, nestanoví-li zákon jinak. (11)

(4) Občan České republiky působící k národnostní menšině, která tradičně a dlouhodobě žije na území České republiky, (12) má před správním orgánem právo uinit podání a jednat v jazyce své národnostní menšiny. Nemá-li správní orgán úřední osobu znalou jazyka národnostní menšiny, obstará si tento občan tlumočníka zapsaného v seznamu tlumočnicků. Náklady tlumočení a náklady na překlad v tomto případě nese správní orgán.

(5) Neslyšícím uživatelem českého znakového jazyka správní orgán ustanoví tlumočníka českého znakového jazyka podle zvláštního zákona (13). Neslyšící osob preferující český jazyk ustanoví prostředníka, který je schopen se s ní dorozumět pomocí komunikačních systémů vycházejících z českého jazyka dle její vlastní volby.

Osoba hluchoslepá bude ustanoven prostředník, který je schopen se s ní dorozumět pomocí komunikačních systémů neslyšících a hluchoslepých osob dle její vlastní volby. Prostředník je ustanovován za stejných podmínek, za jakých je ustanovován tlumočník českého znakového jazyka (13). O ustanovení tlumočníka nebo prostředníka vydává správní orgán usnesení, které se oznamuje pouze osobám, jichž se dotýká.

§ 17

Spis

(1) V každé věci se zakládá spis. Každý spis musí být označen spisovou značkou. Spis tvoří zejména podání, protokoly, záznamy, písemná vyhotovení rozhodnutí a další písemnosti, které se vztahují k dané věci. Přílohou, která je součástí spisu, jsou zejména dokladní prostředky, obrazové a zvukové záznamy a záznamy na elektronických médiích. Spis musí obsahovat soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy.

(2) Zasilají-li se dožádané spisy v poštovní zásilce, musí odesílající správní orgán zvolit takovou poštovní službu, která zahrnuje stvrzení podání a dodání poštovní zásilky.

(3) Z důvodu ochrany utajovaných informací a z důvodu ochrany jiných informací, na něž se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti, se v případech stanovených zvláštním zákonem část písemností nebo záznamů uchovává odděleně mimo spis.

(4) Nevykonává-li působící správní orgán spisovou službu, předá spis po právní moci rozhodnutí správnímu orgánu, který pro něj spisovou službu vykonává.

§ 18

Protokol

(1) O ústním jednání (§ 49) a o ústním podání, výsledku svádka, výsledku znalce, provedení dokazu listinou a ohledání, pokud jsou prováděny mimo ústní jednání, jakož i o jiných úkonech souvisejících s řízením v dané věci, při nichž dochází ke styku s účastníky řízení, se sepisuje protokol. Kromě protokolu lze též pořádat obrazový nebo zvukový záznam.

(2) Protokol obsahuje zejména místo, čas a označení úkonu, které jsou předmětem zápisu, údaje umožňující identifikaci přítomných osob, vyhlášení příbudeh předmětných úkonů, označení správního orgánu a jméno, příjmení a funkci nebo služební číslo oprávněné úřední osoby, která úkony provedla. Údaji umožňující identifikaci fyzické osoby se rozumí jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jiný údaj podle zvláštního zákona.

(3) Protokol podepisuje oprávněná úřední osoba, popřípadě osoba, která byla pověřena sepsáním protokolu, a dále všechny osoby, které se jednání nebo provedení úkonu zúčastnily. Odepisování podpisu, dodekdy odepisování a námítky proti obsahu protokolu se v protokolu zaznamenávají.

(4) Jiné osoby, jichž se obsah protokolu přímě dotýká, mohou bezprostředně po seznámení s protokolem podat stížnost (§ 175) proti jeho obsahu.

(5) Opravy zejména nesprávností, kterými jsou zejména chyby v psaní a podobně, v protokolu provádí oprávněná úřední osoba, která je stvrdí svým podpisem. Každá oprava musí být provedena tak, aby přívodní zápis zůstal čitelný. Mže-li mít oprava právní význam, účastníci řízení se o ní vyrozumí.

(6) V případě jiných oprav, než které jsou uvedeny v odstavci 5, se o provedení opravy rozhodne usnesením, které se pouze poznamená do spisu.

Díl 4

Doruování

§ 19

Společné ustanovení o doručování

(1) Písemnost doručí správní orgán, který ji vyhotovil. Správní orgán doručí písemnost prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky 13a). Nelze-li písemnost takto doručit, může ji doručit správní orgán sám; v zákonem stanovených případech může písemnost doručit prostřednictvím obecního úřadu, jemu narove postaveného správního orgánu 14) (dále jen „obecní úřad“) nebo prostřednictvím policejního orgánu příslušného podle místa doručení; je-li k řízení příslušný orgán obce, může písemnost doručit prostřednictvím obecní policie.

(2) Není-li možné písemnost doručit prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky 13a), lze ji doručit také prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Správní orgán zvolí takovou poštovní službu, aby z uzavřené poštovní smlouvy 15) vyplývala povinnost dodat poštovní zásilku obsahující písemnost způsobem, který je v souladu s požadavky tohoto zákona na doručení písemnosti.

(3) Nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručí na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, 16) kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení; taková adresa může být sdělena i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu.

(4) Do vlastních rukou adresáta se doručují písemnosti podle § 59, § 72 odst. 1, písemnosti, o nichž tak stanoví zvláštní zákon, a jiné písemnosti, na řídí-li to oprávněná úřední osoba.

(5) Do vlastních rukou se doručí i písemnost, u níž hrozí, že by mohla být vydána jinému účastníkovi řízení, který má na věci protichůdný zájem. Jestliže je písemnost doručena jinému účastníkovi řízení, který má na věci protichůdný zájem, písemnost se považuje za doručenu jen v případě, že adresát písemnosti její převzetí od příjemce uzná nebo že je z jeho postupu v řízení zjevné, že mu bylo doručeno.

(6) Je-li pro řízení třeba, aby bylo doručení doloženo, musí být zajištěn písemný doklad stvrdzující, že písemnost byla doručena nebo že poštovní zásilka obsahující písemnost byla dodána, včetně dne, kdy se tak

stalo. Nelze-li doručení prokázat, je nutno doručit opakovaně. Písemného dokladu o doručení nebo dodání však není zapotřebí, je-li z postupu úředníka zjevné, že mu bylo doručeno.

(7) Doručovatelé jsou oprávněni zjišťovat totožnost adresáta a osob, které jsou za něj oprávněny písemností převzít. Tyto osoby jsou povinny na výzvu doručovatele předložit prokaz totožnosti (§ 36 odst. 4). Provádí-li doručovatel úkony podle tohoto zákona, má postavení úřední osoby a povinnosti nositele poštovního tajemství podle zvláštního zákona. 17)

(8) Písemnosti uvedené v odstavci 4 se na požádání adresáta doručují jiným způsobem podle tohoto zákona; v takovém případě platí, že písemnost je doručena tím dnem ode dne, kdy byla odeslána. V případě doručování na elektronickou adresu platí, že písemnost je doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát zprávou opatřenou jeho zaručeným elektronickým podpisem. 16) Nepotvrdí-li adresát převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná (odstavec 9), doručí správní orgán písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal.

(9) Pokud nebylo možno doručit písemnost doručovanou na elektronickou adresu adresáta podle odstavce 3 nebo 8, protože se datová zpráva vrátila jako nedoručitelná, učiní správní orgán neprodleně další pokus o její doručení; bude-li další pokus o doručení neúspěšný, doručí písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal.

§ 20

Doručování fyzickým osobám

(1) Fyzické osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 3), na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoli bude zastížena. Provádí-li doručování sám správní orgán, mohou osoby doručování provádějící doručit i mimo územní obvod tohoto správního orgánu.

(2) Písemnost, která se doručuje do vlastních rukou, lze doručit adresátovi, nebo též tomu, koho adresát k převzetí písemnosti zmocnil písemnou plnou mocí úředním podpisem; úřední ověření není třeba, pokud byla plná moc udělena před doručujícím orgánem.

(3) Písemnost, která se nedoručuje do vlastních rukou a jejíž převzetí má být potvrzeno příjemcem, lze doručit adresátovi přímo nebo předáním jiné vhodné fyzické osobě bydlící, pobízející nebo zaměstnané v tomtéž místě nebo jeho okolí, která souhlasí s tím, že písemnost adresátovi předá.

(4) Písemnost, která se nedoručuje do vlastních rukou nebo jejíž doručení nemá být potvrzeno příjemcem, lze doručit vložením písemnosti do adresátovy domovní schránky nebo na jiné vhodné místo anebo způsobem podle odstavce 3.

(5) Při doručování písemnosti, která souvisí s podnikatelskou činností fyzické osoby a která je doručována na adresu místa podnikání, 2) se postupuje obdobně podle § 21.

(6) Písemnost určenou advokátu, včetně písemnosti doručované do vlastních rukou, mohou převzít také advokátní koncipienti nebo jiní jeho zaměstnanci. Vykonává-li advokacii společně s jinými advokáty, může být písemnost, včetně písemnosti doručované do vlastních rukou, odevzdána též těmto advokátům, jejich advokátním koncipientům nebo jiným jejich zaměstnancům. Jestliže advokát vykonává advokacii jako společník ve veřejné obchodní společnosti, mohou písemnost určenou advokátu, včetně písemnosti doručované do vlastních rukou, převzít rovněž ostatní společníci této společnosti, advokátní koncipienti nebo jiní její zaměstnanci. Pro doručování písemnosti notářovi, soudnímu exekutorovi a jiné osobě, která poskytuje právní pomoc podle zvláštních zákonů, platí v této první až třetí části ustanovení o doručování právníckým osobám (§ 21) platí pro doručování písemnosti advokátovi, notářovi, soudnímu exekutorovi a jiné osobě, která

poskytuje právní pomoc podle zvláštních zákonů, obdobně.

§ 21

Doručování právníkům osobám

(1) Právníkům osob se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 3), na adresu jejího sídla (2) nebo sídla její organizační složky, jíž se řízení týká; u zahraničních právníků osob se doručuje na adresu sídla její organizační složky zřízené v České republice, týká-li se písemnostinnosti této organizační složky. Při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě se doručuje na elektronickou adresu právníků osob. V ostatních případech se zahraničním právníkům osobám písemnosti doručují způsobem uvedeným v § 22.

(2) Písemnost, která se doručuje do vlastních rukou, jsou oprávněny převzít orgány a osoby uvedené v § 30 nebo jiné osoby, které byly pověřeny písemností přijímat.

(3) Právník osob nemůže žádat o prominutí zmeškání úkonu s poukazem na to, že se na adrese jejího sídla nebo sídla její organizační složky nikdo nezdržuje. Správní orgán však v případě, že na uvedené adrese nebyl nikdo zastížen, může písemnost doručit osobám uvedeným v § 30 na jejich adresu.

(4) Písemnost, která se nedoručuje do vlastních rukou a jejíž převzetí má být potvrzeno příjemcem, lze doručit fyzickým osobám, která je za adresáta oprávněna písemnost převzít, fyzickým osobám, která převzetí písemnosti potvrdí razítkem adresáta, popřípadě též jiné vhodné fyzické osobě bydlící, pobízející nebo zaměstnané v tomto místě nebo jeho okolí, která souhlasí s tím, že poštovní zásilku s písemností adresátovi předá.

(5) Písemnost, která se nedoručuje do vlastních rukou a jejíž převzetí nemá být potvrzeno příjemcem, lze doručit vložením písemnosti do adresátovy domovní schránky nebo na jiné vhodné místo anebo způsobem podle odstavce 4.

(6) Ustanovení odstavců 1 až 5 se příslušně vztahují i na doručování správními orgány a jiným orgány ve stejné moci.

§ 22

Doručování do ciziny

Adresátem, kteří se zdržují v cizině nebo jejichž sídlo nebo pobyt, popřípadě jiná adresa pro doručování podle § 19 odst. 3 je v cizině, lze doručit prostřednictvím provozovatele poštovních služeb nebo prostřednictvím příslušného orgánu státní správy pověřeného k doručování písemností do ciziny. Pokud se tímto způsobem nepodaří písemnost doručit, ustanoví jí správní orgán opatrovníka (§ 32 odst. 2 písm. d)).

§ 23

Uložení

(1) Nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastížen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží.

(2) Nebyla-li v případě doručování podle § 21 zastížena žádná osoba, které by bylo možno písemnost doručit, a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 21, písemnost se uloží.

(3) Písemnost se uloží

a) u správního orgánu, který ji vyhotovil, nebo

b) u obecního úřadu nebo v provozovně provozovatele poštovních služeb, pokud se doručuje jejich prostřednictvím.

(4) Adresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůt 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloží-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.

(5) Zároveň s oznámením podle odstavce 4 se adresát písemně poukáže o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu.

§ 24

Pokážky při doručování

(1) Jestliže si adresát uložené písemnosti písemně ve lhůt 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenu posledním dnem této lhůty.

(2) Prokáže-li adresát, že si pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu nemohl bez svého zavinění uloženou písemnost ve stanovené lhůt vyzvednout, může za podmínek ustanovení § 41 požádat o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena.

(3) Jestliže adresát písemnosti, který je fyzickou osobou, nebo fyzická osoba, které má být předána písemnost adresovaná právnické osobě, pokus o doručení písemnosti znemožní tím, že ji odmítne převzít nebo že neposkytne součinnost nezbytnou k žádnému doručení, předá se jí poučení o právních důsledcích, které z jejího jednání uvedeného v odstavci 4 vyplývají; nového poučení však není zapotřebí, pokud se ho adresátovi dostalo již podle § 23 odst. 5.

(4) Jestliže osoba uvedená v odstavci 3 předání poučení znemožní nebo jestliže i přes poučení podle § 23 odst. 5 nebo podle odstavce 3 doručení neumožní, písemnost se považuje za doručenu dnem, kdy k neúspěšnému pokusu o doručení došlo.

§ 25

Doručování ve veřejnou vyhláškou

(1) Osobám neznámého pobytu nebo sídla a osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, jakož i osobám, které nejsou známy, a v dalších případech, které stanoví zákon, se doručuje ve veřejnou vyhláškou.

(2) Doručování ve veřejnou vyhláškou se provede tak, že se písemnost, popřípadě oznámení o možnosti převzít písemnost, vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje; na písemnosti se vyznačí den vyvěšení. Písemnost nebo oznámení se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenu, byla-li v této lhůt splněna i povinnost podle věty druhé.

(3) Jde-li o řízení, ve kterém se ve veřejnou vyhláškou doručuje ve správních obvodech několika obcí, správní orgán, který písemnost doručuje, ji nejpozději v den vyvěšení zašle též příslušným obecním úřadům, které jsou povinny písemnost bezodkladně vyvěsit na svých úředních deskách na dobu nejméně 15 dnů. Dnem vyvěšení je den vyvěšení na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje. Jinak platí ustanovení odstavce 2 obdobně.

(4) Týká-li se veřejná vyhláška záležitosti práv příslušníků národnostních menšin a je-li ve správním

obvodu správního orgánu zřízen výbor pro národnostní menšiny nebo jiný orgán pro záležitosti národnostních menšin, veřejnou vyhlášku správní orgán uveřejní též v jazyce příslušné národnostní menšiny.

(5) Fyzické osoby, které vykonávají působnost v oblasti veřejné správy, doručují ve veřejnou vyhláškou prostřednictvím úřední desky obecního úřadu v místě výkonu jejich působnosti.

§ 26

Úřední deska

(1) Každý správní orgán zřizuje úřední desku, která musí být nepřetržitě veřejně přístupná. Pro orgány územního samosprávného celku se zřizuje jedna úřední deska. Obsah úřední desky se zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na fyzické osoby, které vykonávají působnost správního orgánu, s výjimkou podnikajících fyzických osob, u nichž výkon této působnosti souvisí s podnikáním.

(3) Není-li správní orgán schopen zajistit zveřejnění obsahu úřední desky způsobem umožňujícím dálkový přístup podle odstavce 1, uzavře osoba uvedená v § 160 odst. 1, jejíž je tento správní orgán součástí, s obcí s rozšířenou působností, v jejímž správním obvodu má sídlo, veřejnou smlouvu (§ 160) o zveřejnění obsahu úřední desky způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Nedojde-li k uzavření veřejné smlouvy podle odstavce 3, postupuje se v případě obecního úřadu podle zvláštního zákona. 18) V případě jiného správního orgánu rozhodne nadřízený správní orgán, že pro něj bude tuto povinnost vykonávat sám nebo že jejím vykonáváním povolí jiný podřízený v celopříslušný správní orgán ve svém správním obvodu. Rozhodnutí nadřízeného správního orgánu se zveřejní nejpozději do 15 dnů na úřední desce správního orgánu, který povinnost neplnil.

HLAVA III

ÚSTNÍCI ŘÍZENÍ A ZASTOUPENÍ

Díl 1

Ústní řízení

§ 27

(1) Ústní řízení (dále jen "ústní") jsou

a) v řízení o žádosti žadatel a další dotčené osoby, na které se pro společné právo nebo povinnosti s žadatelem musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu;

b) v řízení z moci úřední dotčené osoby, jimž má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají.

(2) Ústní řízení jsou též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech.

(3) Ústní řízení jsou rovněž osoby, o kterých to stanoví zvláštní zákon. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, mají postavení ústní řízení podle odstavce 2, ledaže jim má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají; v tom případě mají postavení ústní řízení podle odstavce 1.

§ 28

(1) Za ú astníka bude v pochybnostech považován i ten, kdo tvrdí, že je ú astníkem, dokud se neprokáže opak. O tom, zda osoba je i není ú astníkem, vydá správní orgán usnesení, jež se oznamuje pouze tomu, o jehož ú asti v ízení bylo rozhodováno, a ostatní ú astníci se o n m vyrozumí. Postup podle p edchozí v ty nebrání dalšímu projednávání a rozhodnutí v íci.

(2) Jestliže osoba, o níž bylo usnesením rozhodnuto, že není ú astníkem, podala proti tomuto usnesení odvolání, jemuž bylo vyhov no, a mezitím zmeškala úkon, který by jako ú astník mohla u init, je oprávn na tento úkon u init do 15 dn od oznámení rozhodnutí o odvolání; ustanovení § 41 odst. 6 v ty druhé platí obdobn .

§ 29

Procesní zp sobilost

(1) Každý je zp sobilý i nit v ízení úkony samostatn (dále jen "procesní zp sobilost") v tom rozsahu, v jakém mu zákon p iznává zp sobilost k právním úkon m. 19) Ustanovení § 28 se použije obdobn .

(2) Procesní zp sobilost nemají fyzické osoby, které byly soudem zbaveny zp sobilosti k právním úkon m; osoby, jejichž zp sobilost k právním úkon m byla soudem omezena, nemají procesní zp sobilost v rozsahu tohoto omezení. 20)

(3) Správní orgán m že dát p íležitost fyzické osob , která nemá procesní zp sobilost, aby se v pr b hu ízení k v íci vyjád íla.

(4) V ízení, jehož ú astníkem je nezletilé dít , které je schopno formulovat své názory, postupuje správní orgán tak, aby byl zjišt n názor nezletilého dít te ve v íci. Za tím ú elem správní orgán poskytne dít ti možnost, aby bylo vyslyšeno bu p ímo, nebo prost ednictvím zástupce nebo p íslušného orgánu sociáln - právní ochrany d tí. Vyžaduje-li to zájem dít te, lze jeho názor zjistit i bez p ítomnosti rodi í nebo jiných osob zodpov dných za výchovu dít te. V takovém p ípad správní orgán k úkonu p íbere jinou vhodnou dosp lou osobu. K názoru dít te správní orgán p íhlíží s p íhlédnutím k jeho v ku a rozumové vysp losti.

(5) Úkony týkající se spole ných v ící nebo práv íní ú astníci spole n , pokud ze zvláštního zákona 21) nevyplývají n co jiného.

§ 30

Úkony právnické osoby

(1) Jménem právnické osoby íní úkony ten, kdo je k tomu oprávn n v ízení p ed soudem podle zvláštního zákona. 22)

(2) V téže v íci m že za právnickou osobu sou asn ínit úkony jen jedna osoba.

(3) V ízení p ed správním orgánem íní úkony jménem státu vedoucí organiza ní složky státu, p íslušné podle zvláštního právního p edpisu, nebo jim pov ený zam stnanec za azený do této nebo jiné organiza ní složky státu.

(4) Za územní samosprávný celek íní úkony ten, kdo je podle zvláštního zákona oprávn n územní samosprávný celek navenek zastupovat, jeho zam stnanec nebo len zastupitelstva, který byl touto osobou pov en.

(5) Každý, kdo íní úkony, musí prokázat své oprávn ní.

§ 31

Zástupce

Zástupcem ú astníka je zákonný zástupce, opatrovník nebo zmocn nec; zástupcem ú astník , jejichž zájmy si neodporují, m že být i spole ný zmocn nec nebo spole ný zástupce.

§ 32

Zastoupení na základ zákona a opatrovnictví

(1) V rozsahu, v jakém ú astník nemá procesní zp sobilost, musí být zastupován zákonným zástupcem.

(2) Správní orgán ustanoví opatrovníka

a) ú astníkovi uvedenému v odstavci 1, pokud nemá zákonného zástupce nebo nem že-li ho zákonný zástupce zastupovat a nemá-li opatrovníka podle zvláštního zákona,

b) osobám, kterým brání jiná právní p ekážka, aby v ízení samy inily úkony, jestliže si ne zvolily zmocn nce,

c) právnické osob , která nemá orgán zp sobilý za ni jednat, pop ípad jemuž lze doru ovat, pop ípad je-li v jiném ízení p edm tem sporu, kdo tímto orgánem právnické osoby je,

d) osobám neznámého pobytu nebo sídla a osobám, jimž se prokazateln ě neda í doru ovat,

e) osobám, které nejsou známy,

f) osobám zvláš t žce zdravotn postiženým, s nimiž se nelze dorozum t ani prost ednictvím tlumo níka nebo prost edníka podle § 16 odst. 5,

g) osobám stíženým p echodnou duševní poruchou, která jim brání samostatn v ízení jednat, je-li to nezbytné k hájení jejich práv; v t chto p ípadech správní orgán rozhoduje na základ odborného léka ského posudku,

h) ú astník m uvedeným v § 27 odst. 1, kterým se nepoda ilo oznámit zahájení ízení z moci ú ední (§ 46 odst. 2), nebo

i) ú astník m, o nichž tak stanoví zvláštní zákon.

(3) Nejde-li o ú astníka, kterému má být v ízení uložena povinnost nebo od ato právo, správní orgán opatrovníka podle odstavce 2 písm. d) a e) neustanoví a ú astník m tam uvedeným doru uje ve ejnou vyhláškou.

(4) Opatrovníkem správní orgán ustanoví toho, u koho je osoba, jíž se opatrovník ustanovuje, v pé i, anebo jinou vhodnou osobu. Tato osoba je povinna funkci opatrovníka p íjmout, pokud jí v tom nebrání závažné d vody. Opatrovníkem nelze ustanovit osobu, o níž lze mít d vodn ě za to, že má takový zájem na výsledku ízení, který od vod uje obavu, že nebude ádn ě hájit zájmy opatrovance.

(5) O ustanovení opatrovníka rozhoduje správní orgán usnesením.

(6) Usnesení o ustanovení opatrovníka se oznamuje pouze tomu, kdo je ustanovován opatrovníkem, a nevylu uje-li to povaha v ci nebo stav opatrovance, který zp sobuje, že opatrovanec by nebyl schopen vnímat obsah usnesení, též opatrovanci.

(7) Nedbá-li opatrovník o ochranu práv nebo zájmů opatrovance nebo lze-li mít důvodně za to, že opatrovník má takový zájem na výsledku řízení, který odvodí z obavy, že nebude řádně hájit zájmy opatrovance, správní orgán usnesením zruší předchozí ustanovení opatrovníka a ustanoví opatrovníkem někoho jiného.

(8) Funkce opatrovníka zaniká, jakmile zastoupený začne být zastupován zákonným zástupcem nebo nabytí procesní způsobilosti anebo pominuly důvody, pro něž byl opatrovník ustanoven. Tuto skutečnost správní orgán poznamená do spisu, jakmile se o ní dozví; v pochybnosti rozhodne usnesením, které se oznamuje pouze opatrovníkovi a opatrovanci nebo jeho zákonnému zástupci.

§ 33

Zastoupení na základě plné moci

(1) Účastník si může zvolit zmocněnce. Zmocněnec k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.

(2) Zmocněnec může být uděleno

a) k určitému úkonu, skupině úkonů nebo pro určitou část řízení,

b) pro celé řízení,

c) pro neurčitý počet řízení s určitým předem určeným, která budou zahájena v určené době nebo bez omezení v budoucnu; podpis na plné moci musí být v tomto případě vždy úředně ověřen a plná moc musí být do zahájení řízení uložena u věcně příslušného správního orgánu, popřípadě uložena do protokolu, nebo

d) v jiném rozsahu na základě zvláštního zákona.

(3) Zmocněnec může udělit plnou moc jiné osobě, aby místo něho za účastníka jednala, jen je-li v plné moci výslovně dovoleno, že tak může učinit, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. 23)

(4) Jestliže se nedá řízení ověřit písemností zmocněnce, postupuje se podle § 32 odst. 2 písm. d) nebo § 32 odst. 3 a účastník se o tomto postupu, jakož i o obsahu písemnosti vyrozumí.

§ 34

(1) Zástupce podle § 32 a 33 v řízení vystupuje jménem zastoupeného. Z úkonů zástupce vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému.

(2) S výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh řízení, nestanoví-li zákon jinak.

(3) V pochybnostech o rozsahu zastoupení platí, že zástupce je oprávněn vystupovat jménem zastoupeného v celém řízení.

(4) Správní orgán může uznat úkony učiněné ve prospěch účastníka jinou osobou než zástupcem za úkony učiněné zástupcem, jestliže o to účastník požádá a nemůže-li vzniknout újma jinému účastníkovi. O uznání úkonů rozhoduje správní orgán usnesením; nevyhoví-li podatelci, oznamuje usnesení pouze jemu.

§ 35

Společný zmocněnec a společný zástupce

(1) V řízeních, v nichž více účastníků uplatňuje shodný zájem, může k usnadnění průběhu řízení správní orgán vyzvat tyto účastníky, aby si v písemné formě zvolili společného zmocněnce. Účastníci si mohou společného zmocněnce zvolit i bez výzvy.

(2) Pokud si účastníci společného zmocněnce na výzvu správního orgánu nezvolí a pokud v souvislosti s tím lze očekávat vznik průtahů v řízení, může správní orgán usnesením ustanovit některého z účastníků, který je fyzickou osobou, nebo některou fyzickou osobu uvedenou v § 30 odst. 1, společným zástupcem pro účastníky, kteří uplatňují shodný zájem, a to s přihlednutím k jejich zájmům. Do doby, než se tak stane, jim může písemností doručovat uložení u správního orgánu; na tuto možnost musí být účastníci upozorněni ve výzvě uvedené v odstavci 1. Funkce společného zástupce zaniká dnem, kdy účastníci oznámí správnímu orgánu, že si zvolili společného zmocněnce podle odstavce 1.

(3) V řízení může být zvoleno i několik společných zmocněnců nebo ustanoveno několik společných zástupců, z nichž každý bude jednat jen jménem určité skupiny účastníků.

(4) Pro společného zmocněnce a společného zástupce platí § 34 obdobně.

Díl 2

Úkony účastníků

§ 36

(1) Nestanoví-li zákon jinak, jsou účastníci oprávněni navrhnout dle kazy a iní jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí; správní orgán může usnesením prohlásit, dokdy mohou účastníci iní své návrhy.

(2) Účastníci mají právo vyjádřit v řízení své stanovisko. Pokud o to požádají, poskytne jim správní orgán informace o řízení, nestanoví-li zákon jinak.

(3) Nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.

(4) Účastník nebo jeho zástupce je povinen předložit na výzvu oprávněné fyzické osoby průkaz totožnosti. Průkazem totožnosti se pro účely tohoto zákona rozumí doklad, který je veřejnou listinou, v němž je uvedeno jméno a příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě bydliště mimo území České republiky a z něhož je patrná i podoba, popřípadě jiný údaj umožňující správnímu orgánu identifikovat osobu, která doklad předkládá, jako jeho oprávněného držitele.

§ 37

Podání

(1) Podání je úkonem směřujícím v řízení správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.

(2) Z podání musí být patrné, kdo je iní, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 3. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnícká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno,

další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.

(3) Nemá-li podání podepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správni orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu písemnou lhůtu.

(4) Podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem. 16) Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno společně uvedeným ve větě první, je možno učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití zaručeného elektronického podpisu.

(5) Ten, kdo učiní podání v elektronické podobě podle odstavce 4 v této první, uvede souasně poskytovatele certifikačních služeb, který jeho certifikát 16) vydal a vede jeho evidenci, nebo certifikát připojí k podání.

(6) Podání se učiní u správního orgánu, který je v místě a místně příslušný. Podání je učiněno dnem, kdy tomuto orgánu došlo.

(7) Není-li správní orgán schopen zajistit přijetí podání v elektronické podobě podle odstavce 4, uzavře osoba uvedená v § 160 odst. 1, jejíž je tento správní orgán součástí, s obcí s rozšířenou působností, v jejímž správním obvodu má sídlo, veřejnoprávní smlouvu (§ 160) o provozování elektronické podatelny. 24)

(8) Nedojde-li k uzavření veřejnoprávní smlouvy podle odstavce 7, postupuje se v případě obecního úřadu podle zvláštního zákona; 18) v případě jiného správního orgánu rozhodne krajský úřad, že pro něj bude tuto povinnost vykonávat obecní úřad obce s rozšířenou působností, do jehož správního obvodu patří. Rozhodnutí vydává krajský úřad v písemné podobě. Rozhodnutí krajského úřadu se zveřejní nejpozději do 15 dnů na úřední desce správního orgánu, který povinnost neplní.

§ 38

Nahlížení do spisu

(1) Účastníci a jejich zástupci mají právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci (§ 73).

(2) Jiným osobám správní orgán umožní nahlédnout do spisu, prokáží-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem.

(3) Nevidomým osobám bude obsah spisu předčten. Na požádání správní orgán nevidomé osobě umožní pořízení zvukového záznamu. Správní orgán nevidomé osobě rovněž umožní, aby do spisu nahlížel její příbuzný.

(4) S právem nahlížet do spisu je spojeno právo číst si výpisy a právo na to, aby správní orgán poskytl kopie spisu nebo jeho částí.

(5) Odepře-li správní orgán osobě nahlížet do spisu nebo jeho částí, vydá o tom usnesení, které se oznamuje pouze této osobě.

(6) Z nahlížení do spisu jsou vyloučeny jeho části, které obsahují utajované informace nebo skutečnosti, na něž se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti; to neplatí o částech spisu, jimiž byl nebo bude prováděn důkaz, do takových částí spisu však může nahlížet pouze účastník řízení nebo jeho zástupce za předpokladu, že jsou předem seznámeni s následky porušení povinnosti mlčenlivosti o těchto skutečnostech a že o poučení je sepsán protokol, který podepíší. Ustanovení odstavce 4 se nepoužije.

HLAVA IV

LHŮTY A POŠTÁNÍ ASU

§ 39

Určení lhůty k provedení úkonu

(1) Správní orgán ústávníkovi určí písemnou lhůtu k provedení úkonu, pokud ji nestanoví zákon a je-li toho zapotřebí. Určením lhůty nesmí být ohrožen účel řízení ani porušena rovnost ústávník. Usnesení o určení lhůty se oznamuje pouze tomu, komu je určena, popřípadě i tomu, jehož se jinak přímo dotýká.

(2) Lhůtu určenou správním orgánem může na žádost ústávníka správní orgán za podmínek stanovených v odstavci 1 usnesením písemně prodloužit.

§ 40

Poštání asu

(1) Pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu,

a) nezapočítává se do běžné lhůty den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin; v pochybnostech se za počátek lhůty považuje den následující po dni, o němž je jisto, že skutečnost rozhodující pro počátek běžné lhůty již nastala,

b) končí lhůty určené podle týdne, měsíce nebo let uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty; není-li v měsíci takový den, končí lhůta posledním dnem měsíce,

c) připadne-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, 25) je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin,

d) je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u v cizině a místní příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držitelé poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osob, která má obdobné postavení v jiném státě; nemůže-li ústávník z vážných důvodů učinit podání u v cizině a místní příslušného správního orgánu, je lhůta zachována, jestliže je posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně; tento správní orgán podání bezodkladně postoupí v cizině a místní příslušnému správnímu orgánu.

(2) V pochybnostech se lhůta považuje za zachovanou, dokud se neprokáže opak.

§ 41

Navrácení v předchozím stavu

(1) Navrácením v předchozím stavu se rozumí prominutí zmeškání úkonu, který je třeba provést nejpozději písemným jednáním nebo v určené lhůtě, nebo povolení zpřeznění nebo změny obsahu podání, kterou by jinak nebylo možno učinit.

(2) Požádat o prominutí zmeškání úkonu ústávník může do 15 dnů ode dne, kdy pominula příležitost, která podateli bránila úkon učinit. S požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon, jinak se jím správní orgán nezabývá. Zmeškání úkonu nelze prominout, jestliže ode dne, kdy měl být úkon učiněn, uplynul jeden rok.

(3) Správní orgán může požádání o prominutí zmeškání úkonu považovat odkladným úkonem, pokud podateli hrozí vážná újma a nevznikne-li při oznámení odkladného úkonu újma způsobená dotčením práv nabytých v dobré víře nebo dotčením veřejného zájmu převyšující újmu hrozící podateli.

(4) Správní orgán promine zmeškání úkonu, prokáže-li podatel, že poruškou byly závažné důvody, které nastaly bez jeho zavinění.

(5) Správní orgán zmeškání úkonu nepromine, je-li zjevné, že by újma, která by byla způsobena dotčením práv nabytých v dobré víře nebo dotčením veřejného zájmu, převýšila újmu hrozící podateli.

(6) O prominutí zmeškání úkonu rozhoduje usnesením správní orgán, který v době požádání o prominutí zmeškání úkonu vede řízení. V případě, že správní orgán promine zmeškaný úkon, doplní řízení ve smyslu úkonu, jehož zmeškání bylo prominuto.

(7) Usnesení, kterým správní orgán zmeškání úkonu nepromine, se oznamuje pouze podateli.

(8) Požádat o povolení změny obsahu podání účastník může pouze do vydání rozhodnutí (§ 71). Správní orgán může povolit změnu nebo změnu obsahu podání jen v případě, že podateli hrozí vážná újma; tím není dotčeno ustanovení § 45 odst. 4. Ustanovení odstavců 2 až 4, 6 a 7 platí obdobně.

HLAVA V

POSTUP PŘED ZAHÁJENÍM ŘÍZENÍ

§ 42

Příjemání podání k zahájení řízení

Správní orgán je povinen přijímat podání, aby bylo zahájeno řízení z moci úřední. Pokud o to ten, kdo podal podání, požádá, je správní orgán povinen sdělit mu ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy podání obdržel, že řízení zahájil, nebo že neshledal důvody k zahájení řízení z moci úřední, popřípadě že podání postoupil příslušnému správnímu orgánu. Sdělení správní orgán nezasílá, postupuje-li vzhledem k tomu, kdo podal podání, podle § 46 odst. 1 nebo § 47 odst. 1.

§ 43

Odložení věci

- (1) Řízení o žádosti (§ 44) není zahájeno a správní orgán vyci usnesením odloží v případě, že
- v řízení mu byl učiněn úkon, který zjevně není žádostí, nebo z něho nelze zjistit, kdo jej učinil, nebo
 - bylo učiněno podání, k jehož vyřízení není v rámci příslušný žádný správní orgán.

(2) Usnesení o odložení věci se vždy oznamuje osobě, které se týká, je-li známa, a podateli.

HLAVA VI

PRŮBĚH ŘÍZENÍ V PRVNÍM STUPNI

Díl 1

Zahájení řízení

§ 44

Zahájení řízení o žádosti

(1) řízení o žádosti je zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení (dále jen "žádost"), došel v ceně a místě poskytnutém příslušnému správnímu orgánu.

(2) Pokud ze zákona nebo z povahy věci vyplývá, že žádost může podat jen více žadatelů společně, není třeba, aby podání byla učiněna současně. Pro zahájení řízení je rozhodné, kdy tak učinil poslední z nich; správní orgán o zahájení řízení ostatní žadatele vyrozumí.

§ 45

Žádost

(1) Žádost musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí z ní být patrné, co žadatel žádá nebo čeho se domáhá. Žadatel je dále povinen oznámit další jemu známé údaje.

(2) Nemá-li žádost podle předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu potřebnou lhůtu a pokud jí jeho následních neodstraní nedostatků v této lhůtě; současně může řízení přerušit (§ 64).

(3) Žádost nesmí být zjevně právně nepřípustná. Takovou žádost správní orgán neprojednává a řízení zastaví (§ 66). Usnesení se oznamuje účastníkům, kteří byli o zahájení řízení uvědoměni.

(4) Žadatel může zúžit podmínky své žádosti nebo vzít žádost zpět; toto právo nelze uplatnit v době od vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně do zahájení odvolacího řízení.

§ 46

Zahájení řízení z moci úřední

(1) řízení z moci úřední je zahájeno dnem, kdy správní orgán oznámil zahájení řízení účastníkovi uvedenému v § 27 odst. 1 doručným oznámením nebo ústním prohlášením, a není-li správnímu orgánu tento účastník znám, pak kterémukoliv jinému účastníkovi. Oznámení musí obsahovat označení správního orgánu, podmínky řízení, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby.

(2) Jestliže je v řízení z moci úřední více účastníků uvedených v § 27 odst. 1, má pro zahájení řízení význam oznámení o zahájení řízení prvním z nich. Tím, kterým se nepodařilo zahájení řízení oznámit, ustanoví správní orgán opatrovníka; usnesení o ustanovení opatrovníka se doručuje ve stejné vyhlášce.

(3) Oznámení o zahájení řízení může být spojeno s jiným úkonem v řízení.

§ 47

(1) O zahájení řízení je správní orgán povinen uvědomit bez zbytečného odkladu všechny jemu známé účastníky.

(2) O tom, že probíhá řízení, je správní orgán povinen bezodkladně poté, co se o něm dozví, uvědomit i toho, kdo se stal účastníkem až po zahájení řízení, nejde-li o osobu, která se sama jako účastník do řízení přihlásila.

(3) Oznámení o zahájení řízení lze vedle postupu podle odstavců 1 a 2 zveřejnit též na úřední desce správního orgánu.

§ 48

Průběh řízení

(1) Zahájení řízení u n kterého správního orgánu brání tomu, aby o téže věci z téhož důvodu bylo zahájeno řízení u jiného správního orgánu.

(2) P iznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osob pouze jednou.

Díl 2

Ústní jednání

§ 49

(1) Ústní jednání správní orgán na ídí v p ípadech, kdy to stanoví zákon, a dále tehdy, jestliže je to ke splnění ú elu řízení a uplatnění práv ú astník nezbytné. Nehrozí-li nebezpečí z prodlení, uv domí správní orgán o ústním jednání ú astníky nejmén s p tidenním předstihem. Tuto povinnost nemá v í ú astníkovi, který se práva ú asti na ústním jednání vzdal.

(2) Ústní jednání je neve ejné, pokud zákon nestanoví nebo správní orgán neur í, že jednání nebo jeho ást jsou ve ejné. P í ur ování ve ejného ústního jednání dbá správní orgán na ochranu utajovaných informací a na ochranu práv ú astník , zejména práva na ochranu osobnosti, jakož i na ochranu mravnosti. Z důvodu ochrany mravnosti mohou být z ú asti na ústním jednání vylou eny nezletilé osoby.

(3) Jestliže ú astník uvedený v § 27 odst. 1 navrhne, aby ústní jednání bylo ve ejné, správní orgán mu vyhoví, pokud tím nem že být zp sobena újma ostatním ú astník m. Ustanovení odstavce 2 v ty druhé a t etí platí obdobn .

(4) O návrhu ú astníka, aby bylo ústní jednání ve ejné, rozhodne správní orgán usnesením, které se pouze poznamená do spisu.

Díl 3

Podklady pro vydání rozhodnutí

§ 50

(1) Podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy ú astník , d kazy, skute nosti známé správnímu orgánu z ú ední innosti, podklady od jiných správních orgán nebo orgán ve ejné moci, jakož i skute nosti obecn známé.

(2) Podklady pro vydání rozhodnutí opat uje správní orgán. Jestliže to nem že ohrozit ú el řízení, m že na požádání ú astníka správní orgán p ípustit, aby za n j podklady pro vydání rozhodnutí opat il tento ú astník. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, jsou ú astníci povinni p í opat ování podklad pro vydání rozhodnutí poskytovat správnímu orgánu veškerou potřebnou sou innost.

(3) Správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti d ležitě pro ochranu ve ejného zájmu. V řízení, v n mž má být z moci ú ední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti sv d ící ve prosp ch i v neprosp ch toho, komu má být povinnost uložena.

(4) Pokud zákon nestanoví, že n který podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména d kazy, podle své úvahy; p ítom pe liv p íhlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, v etn toho, co uvedli ú astníci.

Dokazování

§ 51

(1) K provedení d'kazu lze užit všech d'kazních prost'edk' , které jsou vhodné ke zjištění stavu v'ci a které nejsou získány nebo provedeny v'rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, sv'deckou výpověď a znalecký posudek.

(2) O provádění d'kazu mimo ústní jednání musí být účastníci v'čas vyrozuměni, nehrozí-li nebezpečí z prodlení. Tuto povinnost nemá správní orgán vůči účastníkovi, který se vzdal práva účasti p' dokazování.

(3) Je-li v souladu s požadavky § 3 zjištěna skutečnost, která znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne.

§ 52

Účastníci jsou povinni označit d'kazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede d'kazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu v'ci.

§ 53

D'kaz listinou

(1) Správní orgán může usnesením uložit tomu, kdo má listinu potřebnou k provedení d'kazu, aby ji předložil. Usnesení se oznamuje pouze osobám, které je povinnost ukládána.

(2) Předložení listiny nelze žádat nebo může být odepřeno z důvodů, pro které nesmí být sv'dek vyslechnut nebo pro které je sv'dek oprávněn výpověď odepřít (§ 55 odst. 2 až 4).

(3) Listiny vydané soudy České republiky nebo jinými státními orgány nebo orgány územních samosprávných celků v mezích jejich pravomoci, jakož i listiny, které jsou zvláštními zákony prohlášeny za veřejné, potvrzují, že jde o prohlášení orgánu, který listinu vydal, a není-li dokázán opak, potvrzují i pravdivost toho, co je v nich osvědčeno nebo potvrzeno.

(4) Pokud mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu, nestanoví jinak, musí být pravost úředních razítek a podpisů na veřejných listinách vydaných orgány cizích států ověřena orgány k tomu příslušnými.

(5) Předložení listiny je v případech a za podmínek stanovených zvláštním zákonem možné nahradit stejným prohlášením účastníka nebo sv'deckou výpovědí.

(6) O provedení d'kazu listinou se učiní záznam do spisu. Za přítomnosti účastníků nebo zúčastněných osob, anebo účastní-li se úkonu veřejnost, se d'kaz listinou provede tak, že se listina přečte nebo sdělí její obsah.

§ 54

D'kaz ohledáním

(1) Vlastník nebo uživatel věci nebo ten, kdo má v'ci u sebe, je povinen předložit ji správnímu orgánu nebo stp'ět ohledání v'ci na místě. Správní orgán o tom vydá usnesení, jež se oznamuje pouze osobám uvedené ve vět' první. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, postupuje se podle § 138.

(2) Ohledání nelze provést nebo může být osobou uvedenou v'odstavci 1 odepřeno z důvodů, pro které nesmí být sv'dek vyslechnut nebo pro které je sv'dek oprávněn výpověď odepřít (§ 55 odst. 2 až 4).

(3) O ohledání na místě správní orgán vyrozumí též toho, kdo je oprávněn s předem tem ohledání

nakládat, nejedná-li se o osobu, které se usnesení oznamuje podle odstavce 1.

(4) Správní orgán může k ústnímu ohledání přizvat nestranné osoby, aby zajistil jejich přítomnost při provádění důkazů. Tyto osoby nemají práva ani povinnosti účastníků.

§ 55

Důkaz svdeckou výpovědí

(1) Každý, kdo není účastníkem, je povinen vypovídat jako svědek; musí vypovídat pravdivě a nesmí nic zamlčet.

(2) Svědek nesmí být vyslýchán o utajovaných informacích chráněných zvláštním zákonem, které je povinen zachovat v tajnosti, ledaže byl této povinnosti příslušným orgánem zproštěn.

(3) Svědek nesmí být vyslýchán též tehdy, jestliže by svou výpovědí porušil státem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže byl této povinnosti příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má, zproštěn.

(4) Výpověď může odepřít ten, kdo by jí způsobil sobě nebo osobě blízké (26) nebezpečí stíhání pro trestný čin nebo správní delikt.

(5) Správní orgán svědka před výsledkem poučení o důvodech, pro které nesmí být vyslýchán, o právu odepřít výpověď, o jeho povinnosti vypovídat pravdivě a nic nezamlčet a o právních následcích nepravdivé nebo neúplné výpovědi.

§ 56

Důkaz znaleckým posudkem

Závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, které účastní osoby nemají, a jestliže odborné posouzení skutečností nelze opatřit od jiného správního orgánu, správní orgán usnesením ustanoví znalce. Usnesení se oznamuje pouze znalci. O zamýšleném ustanovení znalce, popřípadě o ustanovení znalce správní orgán vhodným způsobem účastníky vyrozumí. Správní orgán znalci uloží, aby posudek vypracoval písemně a předložil mu její ve lhůtu, kterou současně určí. Může znalce také vyslechnout.

Předložení otázky

§ 57

(1) Jestliže vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, již nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout a o které nebylo dosud pravomocně rozhodnuto, správní orgán

a) může dát podnět k zahájení řízení před příslušným správním orgánem nebo jiným orgánem ve stejné moci; v případech stanovených zákonem je správní orgán povinen takový podnět dát, nebo

b) může vyzvat účastníka, popřípadě jinou osobu, aby podala žádost o zahájení řízení před příslušným správním orgánem nebo jiným orgánem ve stejné moci ve lhůtu, kterou správní orgán určí, nebo

c) si o ní může učinit úsudek; správní orgán si však nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přešestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, ani o otázkách osobního stavu.

(2) Probíhá-li před příslušným správním orgánem nebo před jiným příslušným orgánem ve stejné moci řízení o předložení otázky nebo jestliže dal správní orgán k takovému řízení podnět podle odstavce 1 písm. a) i u inil výzvu podle odstavce 1 písm. b), postupuje správní orgán podle § 64. Pokud řízení na podnět

správního orgánu nebylo zahájeno nebo nebyla podána žádost o zahájení řízení v určené lhůt, lze v řízení pokračovat.

(3) Rozhodnutím příslušného orgánu o předběžné otázce, které je pravomocné, popřípadě předběžně vykonatelné, je správní orgán vázán.

(4) Jestliže vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, k jejímuž řešení je správní orgán příslušný, o níž však nelze rozhodnout ve společném řízení, provede správní orgán nejprve řízení o této předběžné otázce, je-li oprávněn zahájit řízení z moci úřední, popřípadě vyzve toho, kdo je oprávněn podat žádost, aby tak učinil.

Díl 4

Zajištění účelu a průběhu řízení

§ 58

Úvodní ustanovení

Správní orgán užije zajišťovací prostředky (§ 59 až 63 a § 147) pouze v případech, kdy to vyžaduje, a v rozsahu, v jakém to vyžaduje zajištění průběhu a účelu řízení.

§ 59

Předvolání

Správní orgán předvolá osobu, jejíž osobní účast při výkonu v řízení je k provedení úkonu nutná. Předvolání musí být písemné a doručuje se do vlastních rukou s dostatečným, zpravidla nejméně předstihem. V předvolání musí být uvedeno, kdo, kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a jaké jsou právní následky v případě, že se nedostaví. Předvolaný je povinen dostavit se včas na určené místo; nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit.

§ 60

Předvedení

(1) Jestliže se účastník nebo svědek bez náležité omluvy nebo bez dostatečných důvodů na předvolání nedostaví, může správní orgán vydat usnesení, na jehož základ bude účastník nebo svědek předveden. Písemné vyhotovení usnesení se doručuje orgánům, které mají předvedení provést; úřední osoby, které plní úkoly těchto orgánů, doručí usnesení předváděcímu.

(2) Předvedení na požádání správního orgánu zajišťuje Policie České republiky nebo jiný ozbrojený sbor, o němž to stanoví zvláštní zákon. V řízení před orgány obcí zajišťuje předvedení též obecní policie.

§ 61

Předběžné opatření

(1) Správní orgán může z moci úřední nebo na požádání účastníka před skončením řízení rozhodnutím nařídit předběžné opatření, je-li třeba, aby byly zatím upraveny poměry účastníka, nebo je-li obava, že by bylo ohroženo provedení exekuce. Předběžným opatřením lze účastníkovi nebo jiné osobě přikázat, aby něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco strpěl, anebo zajistit věc, která může sloužit jako důkazní prostředek, nebo věc, která může být předmětem exekuce.

(2) O požádání účastníka o předběžné opatření musí být rozhodnuto do 10 dnů. Rozhodnutí se

oznamuje jen tomu, koho se týká, popřípadě též jinému účastníkovi, který o jeho vydání požádal. Odvolání proti rozhodnutí o nařízení předběžného opatření nemá odkladný účinek; může je podat pouze účastník, kterému se rozhodnutí oznamuje.

(3) Správní orgán předběžné opatření zruší rozhodnutím bezodkladně poté, co pomine důvod, pro který bylo nařízeno. Neudělá-li tak, pozbývá předběžné opatření účinnosti dnem, kdy se rozhodnutí ve věci stalo vykonatelným nebo nabylo jiných právních účinků.

(4) Osoba, které bylo oznámeno rozhodnutí o zajištění věci, je povinna tuto věc správnímu orgánu vydat. Není-li v cvurěně lhůta správnímu orgánu vydána, může být tomu, kdo ji má u sebe, odata. O vydání nebo odnětí zajištěné věci se sepíše protokol, v němž se uvede též popis zajištěné věci. Osoba, která v věci vydala nebo již byla v věci odata, správní orgán nebo úřední osoba provádějící odnětí v věci vystaví potvrzení. Pozbylo-li předběžné opatření účinnosti, vrátí se v věci osobě, které byla zajištěna, nemůže-li být předmětem exekuce.

§ 62

Pořádková pokuta

(1) Správní orgán může rozhodnutím uložit pořádkovou pokutu až do výše 50 000 Kč tomu, kdo v řízení závažně ztíží jeho postup tím, že

- a) se bez omluvy nedostaví na předvolání ke správnímu orgánu,
- b) navzdory předchozímu napomenutí ruší pořádek, nebo
- c) neuposlechne pokynů úřední osoby.

(2) Pořádkovou pokutu podle odstavce 1 lze uložit i tomu, kdo učiní hrubě urážlivé podání.

(3) Při stanovení výše pořádkové pokuty dbá správní orgán, aby nebyla v hrubém nepoměru k závažnosti následku a k významu předmětu řízení; pokutu lze ukládat i opakovaně.

(4) Pořádkovou pokutu vybírá podle zvláštního zákona 27) správní orgán, který ji uložil. V řízení o uložení povinnosti, k jejíž exekuci je správní orgán příslušný, je exekucí správním orgánem (§ 103 odst. 2) správní orgán, který pořádkovou pokutu uložil. Příjmem z pořádkových pokut je příjem rozpočtu, ze kterého je hrazena činnost správního orgánu, který pokutu uložil.

(5) Účastníkem řízení o uložení pořádkové pokuty je pouze osoba, které má být pořádková pokuta uložena. Prvním úkonem v řízení ve věci uložení pořádkové pokuty je vydání rozhodnutí. Odvolání proti rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty má vždy odkladný účinek.

(6) Pravomocně uloženou pořádkovou pokutu může správní orgán, který ji uložil, novým rozhodnutím prominout nebo snížit. Při tom správní orgán přihledne zejména k tomu, jak osoba, které byla pořádková pokuta uložena, plní svoje procesní povinnosti v dalším průběhu řízení.

§ 63

Vykázání z místa konání úkonu

(1) Toho, kdo nepřístojným chováním ruší pořádek při ústním jednání nebo ohledání na místě, popřípadě při jiném úkonu, může správní orgán po předchozím upozornění vykázat z místa, kde se úkon koná. Usnesení se vyhláší ústně. Správní orgán poukáže vykazovanou osobu o následcích neuposlechnutí. Vykázání vynucují tytéž orgány, které provádějí předvedení podle § 60.

(2) Jestliže úkon není uskutečňován v úředních místnostech správního orgánu, nelze z místa úkonu

vykázat osobu, která má vlastnické i užívací právo k prostoru, kde se úkon koná.

Díl 5

Prušení řízení a zastavení řízení

Prušení řízení

§ 64

(1) Správní orgán může řízení usnesením přerušit

- a) souhlas s výzvou k odstranění nedostatků žádosti podle § 45 odst. 2,
- b) souhlas s výzvou k zaplacení správního poplatku, který je spojen s určitým úkonem v řízení, a s určením lhůty k jeho zaplacení; v řízení pokračuje, jakmile mu byl předložen doklad o zaplacení správního poplatku,
- c) probíhá-li řízení o předložené otázce nebo správní orgán
 1. dal k takovému řízení podnět podle § 57 odst. 1 písm. a),
 2. učinil výzvu podle § 57 odst. 1 písm. b), anebo
 3. učinil úkon podle § 57 odst. 4;za úkon správního orgánu se považuje i předání písemnosti k doručení podle § 19 a vyřízení písemnosti na úřední desce,
- d) do doby ustanovení opatrovníka procesně způsobilému úředníkovi,
- e) z dalších důvodů stanovených zákonem.

(2) V řízení o žádosti přerušit správní orgán řízení na požádání žadatele; jestliže je žadatel více, může tak učinit jen za podmínky, že s přerušením souhlasí všichni.

(3) V řízení z moci úřední může správní orgán, není-li to v rozporu s veřejným zájmem, na požádání úředníka, pokud s tím všichni úředníci uvedení v § 27 odst. 1 písm. b) souhlasí, z důležitých důvodů přerušit řízení.

(4) Řízení lze přerušit na dobu nezbytně nutnou. Při postupu podle odstavců 2 a 3 správní orgán při určení doby přerušit přihlíží k návrhu úředníka.

§ 65

(1) Po dobu přerušit řízení činí správní orgán a úředníci úkony, kterých je zapotřebí k odstranění důvodů přerušit. Správní orgán může rovněž učinit úkony podle § 137 odst. 1 a § 138. Lhůty týkající se provádění úkonů v řízení neplatí. Lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci přestává běžet již dnem, kdy nastal nález z důvodů uvedených v § 64 odst. 1, a neskončí dříve než 15 dnů ode dne, kdy přerušit řízení skončilo.

(2) Správní orgán pokračuje v řízení, jakmile odpadne překážka, pro niž bylo řízení přerušeno, nebo uplyne lhůta určená správním orgánem podle § 64 odst. 2 nebo 3. Bylo-li řízení přerušeno podle § 64 odst. 2 nebo 3, může v řízení správní orgán pokračovat též na požádání úředníka, který požádal o jeho přerušit. O tom, že v řízení pokračuje, vyrozumí správní orgán úředníky a provede o tom záznam do spisu.

Zastavení řízení

§ 66

(1) řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže

- a) žadatel vzal svou žádost zpět; jestliže je žadatelů více, musí se zpětvzetím souhlasit všichni žadatelé; ve sporném řízení správní orgán řízení nezastaví, pokud se zpětvzetím odpovíratele z vážných důvodů nesouhlasí,
- b) byla podána žádost zjevně právně nepřípustná,
- c) žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení,
- d) žadatel ve stanovené lhůtě nezaplatil správní poplatek, k jehož zaplacení byl v řízení povinen,
- e) zjistí překážku řízení podle § 48 odst. 1,
- f) žadatel zemřel nebo zanikl, pokud v řízení nepokračují právní nástupci nebo pokud není více žadatelů, anebo zanikla-li věc nebo právo, kterého se řízení týká; řízení je zastaveno dnem, kdy se správní orgán o úmrtí nebo zániku žadatele nebo o zániku věci nebo práva dozvěděl,
- g) žádost se stala zjevně bezpříčinnou,
- h) z dalších důvodů stanovených zákonem.

(2) řízení vedené z moci úřední správní orgán usnesením zastaví, jestliže zjistí, že u něho kterého správního orgánu již před zahájením tohoto řízení bylo zahájeno řízení v téže věci, nebo jestliže v řízení, ve kterém nemohou pokračovat právní nástupci, odpadl jeho důvod, zejména jestliže účastník zemřel nebo zanikl, anebo zanikla věc nebo právo, jehož se řízení týká. Toto usnesení se pouze poznamená do spisu.

Díl 6

Rozhodnutí

§ 67

Obsah a forma rozhodnutí

(1) Rozhodnutím správní orgán v určené věci zakládá, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určené věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá, nebo v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách.

(2) Rozhodnutí se vyhotovuje v písemné formě. Rozhodnutí se písemně nevyhotovuje, stanoví-li tak zákon; výroková část takového rozhodnutí, podstatné části jeho odvodnění a poučení o opravném prostředku se pouze vyhlásí a do spisu se učiní záznam, který obsahuje výrokovou část, odvodnění, datum vydání, číslo jednací, datum vyhotovení, otisk úředního razítka, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby.

(3) Ústně vyhlášené rozhodnutí správní orgán potvrdí písemně, pokud účastník písemné potvrzení požaduje. Písemné potvrzení obsahuje pouze výrokovou část rozhodnutí (§ 68 odst. 2) a další náležitosti uvedené v § 69.

Náležitosti rozhodnutí

§ 68

(1) Rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odvodnění a poučení účastníka.

(2) Ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle

nichž bylo rozhodováno, a označení ústníky podle § 27 odst. 1. Ústníky, kteří jsou fyzickými osobami, se označí údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2); ústníky, kteří jsou právnickými osobami, se označí názvem a sídlem. Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání (§ 85 odst. 2). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení.

(3) V odvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami ústníků a s jejich vyjádřeními k podkladům rozhodnutí.

(4) Odvodnění rozhodnutí není třeba, jestliže správní orgán prvního stupně všem ústníkům v plném rozsahu vyhoví.

(5) V poučení se uvede, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je možno tak učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá, který správní orgán o odvolání rozhoduje a u kterého správního orgánu se odvolání podává.

(6) Pokud odvolání nemá odkladný účinek, musí být tato skutečnost v poučení uvedena.

§ 69

(1) V písemném vyhotovení rozhodnutí se uvede označení "rozhodnutí" nebo jiné označení stanovené zákonem. Písemné vyhotovení rozhodnutí dále musí obsahovat označení správního orgánu, který rozhodnutí vydal, číslo jednací, datum vyhotovení, otisk úředního razítka, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby. Podpis oprávněné úřední osoby je na stejnopisu možno nahradit doložkou "vlastní rukou" nebo zkratkou "v. r." u příjmení oprávněné úřední osoby a doložkou "Za správnost vyhotovení:" s uvedením jména, příjmení a podpisu úřední osoby, která odpovídá za písemné vyhotovení rozhodnutí.

(2) V písemném vyhotovení rozhodnutí se uvedou jména a příjmení všech ústníků.

(3) Pokud se na žádost ústníka má rozhodnutí doručit elektronicky, vyhotoví úřední osoba, která za písemné vyhotovení rozhodnutí odpovídá, jeho elektronickou verzi s tím, že na místě otisku úředního razítka vyjádří tuto skutečnost slovy "otisk úředního razítka" a dokument podepíše svým zaručeným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu vydaném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb. 16)

(4) Na požádání ústníka správní orgán vydá stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí. Na požádání ústníka lze též vydat pouze stejnopis výroku.

§ 70

Opravu zjevných nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí na požádání ústníka nebo z moci úřední usnesením provede správní orgán, který rozhodnutí vydal. Týká-li se oprava výroku rozhodnutí, vydá o tom správní orgán opravné rozhodnutí. Prvním úkonem správního orgánu ve věci opravy je vydání tohoto rozhodnutí. Právo podat odvolání proti opravnému usnesení anebo opravnému rozhodnutí má pouze ústník, který jím může být přímo dotčen.

§ 71

Lhůty pro vydání rozhodnutí

(1) Správní orgán je povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu.

(2) Vydáním rozhodnutí se rozumí

- a) předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: "Vypraveno dne:",
- b) ústní vyhlášení, pokud má účinky oznámení (§ 72 odst. 1),
- c) vyvěšení ve veřejné vyhlášce, je-li doručováno podle § 25, nebo
- d) poznamenání usnesení do spisu v případě, že se pouze poznamenává do spisu.

(3) Pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba

- a) až 30 dnů, jestliže je zapotřebí na řídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba narko předvolat, narko nechat předvést nebo doručovat ve veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedá doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ,
- b) nutná k provedení dožadání podle § 13 odst. 3, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.

(4) Po dobu nezbytnou k opatření údajů podle § 6 odst. 2 lhůty pro vydání rozhodnutí nečítá.

(5) Nedodržení lhůt se nemůže dovolávat ten účastník, který je způsobil.

§ 72

Oznamování rozhodnutí

(1) Rozhodnutí se účastníkům oznamuje doručením stejnopisu písemného vyhotovení do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením. Nestanoví-li zákon jinak, má ústní vyhlášení účinky oznámení pouze v případě, že se účastník souhlasně vzdá nároku na doručení písemného vyhotovení rozhodnutí. Tato skutečnost se poznamená do spisu.

(2) Pokud se všichni účastníci vzdají nároku na doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, učiní se místo písemného vyhotovení rozhodnutí pouze záznam do spisu podle § 67 odst. 2 v druhém.

(3) Účastník se může vzdát práva na oznamování všech rozhodnutí vydaných v řízení, s výjimkou rozhodnutí, jímž se řízení končí, a rozhodnutí, jímž se mu v průběhu řízení ukládá povinnost, a práva na vyrozumívání o usneseních poznamenaných do spisu. Pokud se všichni účastníci vzdali práva na oznamování všech usnesení v řízení, usnesení se pouze poznamená do spisu.

Právní moc, vykonatelnost a jiné právní účinky rozhodnutí

§ 73

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, je v právní moci rozhodnutí, které bylo oznámeno a proti kterému nelze podat odvolání.

(2) Pravomocné rozhodnutí je závazné pro účastníky a pro všechny správní orgány; ustanovení § 76 odst. 3 v tomto posledním tím není dotčeno. Pro jiné osoby je pravomocné rozhodnutí závazné v případech stanovených zákonem v rozsahu v něm uvedeném. Pravomocné rozhodnutí o osobním stavu je závazné pro každého. Jestliže je pro práva a povinnosti účastníků určující právo k movité nebo nemovité věci (§ 28) je pravomocné rozhodnutí závazné i pro právní nástupce účastníků.

§ 74

(1) Rozhodnutí je vykonatelné nabytím právní moci nebo pozdějším dnem, který je v jeho výrokové části uveden. Rozhodnutí je pro edb žn vykonatelné, pokud odvolání nemá odkladný ú inek.

(2) Rozhodnutí ukládající povinnost k pln ní je vykonatelné, je-li v právní moci a jestliže uplynula lh ta ke spln ní povinnosti. Rozhodnutí ukládající povinnost k pln ní je p edb žn vykonatelné, pokud odvolání nemá odkladný ú inek, a byla-li stanovena lh ta ke spln ní povinnosti, jejím uplynutím.

(3) Ustanovení o vykonatelnosti platí obdobn í pro jiné právní ú inky rozhodnutí.

§ 75

Doložka právní moci nebo vykonatelnosti

(1) Správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, vyzna í na písemném vyhotovení rozhodnutí, které z stává sou ástí spisu, právní moc nebo vykonatelnost rozhodnutí. Zárove vyzna í den vyhlášení tohoto rozhodnutí nebo den, kdy byla písemnost p edána k doru ení.

(2) Na požádání ú astníka opat í správní orgán prvního stupn doložkou právní moci nebo vykonatelnosti stejnopis rozhodnutí, který byl ú astníkovi doru en. Na požádání ú astníka se vyhotoví stejnopis výroku spolu s vyzna ením doložky právní moci nebo vykonatelnosti.

(3) Jestliže dojde k chybnému vyzna ení nebo pozbude-li rozhodnutí právní moci nebo vykonatelnosti, správní orgán to sd lí t m osobám, jimž údaje uvedené v odstavci 1 vyzna il, a u iní o tom oznámení ve ejnou vyhláškou.

§ 76

Usnesení

(1) V p ípadech stanovených zákonem rozhoduje správní orgán usnesením.

(2) Usnesení podle § 11 odst. 2, § 13 odst. 4, § 28 odst. 1, § 29 odst. 1, § 38 odst. 5 a § 80 odst. 4 písm. b) a c) lze vydat bez p edchozího ízení, jestliže obdobné usnesení bylo týmž správním orgánem podle ustálené rozhodovací praxe vydáno v téže nebo jiné v ci za obdobných skutkových okolností. Ú inky takového usnesení nastávají jeho vydáním.

(3) Usnesení se oznamuje podle § 72, nestanoví-li zákon, že se pouze poznamená do spisu. Usnesení, které se oznamuje podle § 72, nabývá právní moci, bylo-li oznámeno a nelze-li proti n mu podat odvolání. O usnesení, které se pouze poznamená do spisu, se ú astníci vhodným zp sobem vyrozumí; takové usnesení nabývá právní moci poznamenáním do spisu. Usnesení, které se pouze poznamená do spisu, m že správní orgán v pr b hu ízení zm nít novým usnesením; nové usnesení se pouze poznamená do spisu.

(4) Usnesení, která se týkají p íslužnosti správních orgán , se oznamují též všem správním orgán m, kterých se dotýkají.

(5) Proti usnesení se m že odvolat ú astník, jemuž se usnesení oznamuje. Odvolání proti usnesení nemá odkladný ú inek. Proti usnesení, které se pouze poznamená do spisu, a proti usnesení, o n mž to stanoví zákon, se nelze odvolat.

Díl 7

Nicotnost rozhodnutí

§ 77

(1) Nicotné je rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán v bec v cn p íslušný; to neplatí, pokud je vydal správní orgán nad ízený v cn p íslušnému správnímu orgánu. Nicotnost z tohoto d vod u zjiš uje a rozhodnutím prohlašuje správní orgán nad ízený správnímu orgánu, který nicotné rozhodnutí vydal.

(2) Nicotné je dále rozhodnutí, které trpí vadami, jež je iní zjevn vnit n rozporným nebo právn í fakticky neuskute nitelným, anebo jinými vadami, pro n ž je nelze v bec považovat za rozhodnutí správního orgánu. Nicotnost z t chto d vod vyslovuje soud podle soudního ádu správního. 29)

(3) Pokud se d vod nicotnosti týká jen n kterého výroku rozhodnutí nebo vedlejšího ustanovení výroku, je nicotná jen tato ást, jestliže z povahy v ci nevyplývá, že ji nelze odd lit od ostatního obsahu.

§ 78

(1) Nicotnost se zjiš uje a prohlašuje z moci ú ední, a to kdykoliv. Ú astníci ízení, v n mž bylo rozhodnutí vydáno, a dále ti, kdož jsou uvedeni v písemném vyhotovení tohoto rozhodnutí, jakož i právní nástupci všech t chto osob, pokud by byli rozhodnutím vázáni, mohou dát podn t k prohlášení nicotnosti; jestliže správní orgán neshledá d vody k zahájení ízení o prohlášení nicotnosti, sd lí tuto skute nost s uvedením d vod do 30dn podateli.

(2) Proti rozhodnutí, jímž správní orgán prohlásil nicotnost, nelze podat odvolání.

(3) Jestliže správní orgán dojde k záv ru, že jiný správní orgán u inil úkon, který je nicotným rozhodnutím, dá podn t správnímu orgánu p íslušnému k prohlášení nicotnosti.

Díl 8

Náklady ízení

§ 79

(1) Náklady ízení jsou zejména hotové výdaje ú astník a jejich zástupc , v etn správního poplatku, ušlý výd lek ú astník a jejich zákonných zástupc , náklady d kaz , tlumo né a odm na za zastupování.

(2) Rozhodnutí ve v ci náklad ízení m že být ve výrokové ásti jiného rozhodnutí nebo m že být vydáno samostatn ; lze je vydat i v pr b hu ízení. Rozhodnutí se oznamuje pouze osobám, jichž se týká.

(3) Nestanoví-li zákon jinak, nese správní orgán nebo dot ený orgán (§ 136) a ú astník své náklady.

(4) Provád cí právní p edpis stanoví rozsah, v n mž správní orgán hradí hotové výdaje a ušlý výd lek jiným osobám, zejména v souvislosti s výkonem funkce opatrovníka a s opat ováním podklad pro vydání rozhodnutí. Nárok na náhradu musí být u správního orgánu uplatn n do 8 dn poté, co náklady vznikly, jinak zaniká.

(5) Povinnost nahradit náklady ízení paušální ástkou uloží správní orgán ú astníkovi, který ízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Provád cí právní p edpis stanoví výši paušální ástky náklad ízení a výši paušální ástky náklad ízení ve zvlášt složitých p ípadech nebo byl-li p íbrán znalec. V p ípadech hodných zvláštního z etele lze výši paušální ástky na požádání snížit.

(6) Povinnost nahradit náklady ízení, které by jinak správnímu orgánu nebyly vznikly, m že správní orgán uložit tomu, kdo jejich vznik zp sobil porušením své povinnosti.

(7) Náklady na opat ení údaj podle § 6 odst. 2 tvo í hotové výdaje správního orgánu zvýšené o

částku odpovídající správním poplatkům, které by byla povinna zaplatit dotčená osoba, která o opatření údajně požádala, kdyby si je opatřovala sama; tyto náklady hradí dotčená osoba, jež o opatření údajně požádala.

(8) Náhradu nákladů vybírá podle zvláštního zákona 27) správní orgán, který ji uložil. V řízení o uložení povinnosti, k jejíž exekuci je správní orgán příslušný, je exekucí nadále správní orgán, který náhradu nákladů uložil.

HLAVA VII

OCHRANA PRÁVNÍ NEzáKONNOSTÍ

§ 80

(1) Nevydá-li správní orgán rozhodnutí ve věci v zákonné lhůtě, nadřízený správní orgán učiní z moci úřední opatření proti nezákonnosti, jakmile se o tom dozví.

(2) Opatření proti nezákonnosti učiní nadřízený správní orgán i tehdy, nezahájí-li příslušný správní orgán řízení ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy se dozvěděl o skutečnostech odvodujících zahájení řízení z moci úřední.

(3) Opatření proti nezákonnosti má, že nadřízený správní orgán učiní i v případě, kdy je z okolností zjevné, že v daném místě příslušný správní orgán nedodrží lhůtu stanovenou pro vydání rozhodnutí o žádosti nebo zahájí řízení z moci úřední anebo v řízení řádně pokračovat. Po uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí má, že žádost o uplatnění opatření proti nezákonnosti podat ústníky.

(4) Nadřízený správní orgán má, že

a) přikázat nezákonnému správnímu orgánu, aby ve stanovené lhůtě učinil potřebná opatření ke zjednáání nápravy nebo vydal rozhodnutí,

b) usnesením povězt v danou rozhodnout namísto nezákonného správního orgánu,

c) usnesením pověřit jiný správní orgán ve svém správním obvodu vedením řízení, nebo

d) usnesením přiměřeně prodloužit zákonnou lhůtu pro vydání rozhodnutí, lze-li dle vodně předpokládat, že správní orgán v prodloužené lhůtě vydá rozhodnutí ve věci, a je-li takový postup pro ústníky výhodnější; přitom přihlíží ke lhůtám uvedeným v § 71 odst. 3.

(5) Postup uvedený v odstavci 4 písm. b) a c) nelze použít v případě orgánů územních samosprávních celků při výkonu samostatné působnosti.

(6) Usnesení podle odstavce 4 se oznamuje správním orgánem uvedeným v odstavci 4 písm. b) až d) a ústníkům uvedeným v § 27 odst. 1; ostatní ústníci se o něm vyrozumí ve veřejnou vyhlášku. Usnesení nadřízený správní orgán vydá i v případě, že žádosti ústníka podle odstavce 3 v dané druhé nevyhoví; toto usnesení se oznamuje pouze tomuto ústníkovi; proti tomuto usnesení se nelze odvolat.

HLAVA VIII

ODVOLACÍ ŘÍZENÍ

Odvolání

§ 81

(1) Ú astník m že proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak.

(2) Právo podat odvolání nep ísluší ú astníkovi, který se po oznámení rozhodnutí tohoto práva písemn nebo ústn do protokolu vzdal.

(3) Jestliže odvolatel vzal podané odvolání zp t, nem že je podat znovu.

(4) Statutární orgán právnické osoby má právo podat odvolání proti rozhodnutí, jímž má být omezena zp sobilost právnické osoby samostatn jednat p ed správním orgánem, i když je toto rozhodnutí p edb žn vykonatelné.

§ 82

(1) Odvoláním lze napadnout výrokovou ást rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti od vodn ní rozhodnutí je nep ípustné.

(2) Odvolání musí mít náleži tosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí sm úje, v jakém rozsahu ho napadá a v em je spat ován rozpor s právními p edpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo ízení, jež mu p edcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání se podává s pot ebným po tem stejnopis tak, aby jeden stejnopis z stal správnímu orgánu a aby každý ú astník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li ú astník pot ebný po et stejnopis , vyhotoví je správní orgán na náklady ú astníka.

(3) Pokud odvolání sm úje jen proti n kterému výroku rozhodnutí nebo proti vedlejšímu ustanovení výroku, které netvo í nedílňý celek s ostatními, a pokud tím nem že být zp sobena újma n kterému z ú astník , nabývá zbytek výrokové ásti právní moci, umož úje-li to povaha v íci.

(4) K novým skute nostem a k návrh m na provedení nových d kaz , uvedeným v odvolání nebo v pr b hu odvolacího ízení, se p íhlédne jen tehdy, jde-li o takové skute nosti nebo d kazy, které ú astník nemohl uplatnit d íve. Namítá-li ú astník, že mu nebylo umožn no u inít v ízení v prvním stupni ur ítý úkon, musí být tento úkon u in n spolu s odvoláním.

Odvolací lh ta

§ 83

(1) Odvolací lh ta iní 15 dn ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odvolání lze podat teprve poté, co bylo rozhodnutí vydáno. Bylo-li odvolání podáno p ed oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lh ty.

(2) V p ípad chy b ícího, neúplného nebo nesprávného pou ení podle § 68 odst. 5 lze odvolání podat do 15 dn ode dne oznámení opravného usnesení podle § 70 v ty první, bylo-li vydáno, nejpozd ji však do 90 dn ode dne oznámení rozhodnutí.

§ 84

Odvolací lh ta p í neoznámení rozhodnutí

(1) Osoba, která byla ú astníkem, ale rozhodnutí jí nebylo správním orgánem oznámeno, m že podat odvolání do 30 dn ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a ešení otázky, jež byla p edm tem rozhodování, dozv d la, nejpozd ji však do 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z ú astník , kterým ho správní orgán byl oznámil; zmeškání úkonu nelze prominout. Ustanovení tohoto odstavce neplatí pro ú astníky uvedené v § 27 odst. 1.

(2) Neoznámení rozhodnutí se nem že dovolávat ten, kdo se s ním prokazateln seznámil. Na

takového ú astníka se hledí, jako by mu správní orgán doručil rozhodnutí s chybějícím poučením podle § 83 odst. 2.

(3) Při vedení řízení po podání odvolání podle odstavce 1 je třeba zvlášť dbát oprávněných zájmů ú astníka, kteří byli v dobré víře. Odkladný ú inek odvolání lze z vážných důvodů vyloučit (§ 85 odst. 2) i dodatečně.

Ú inky odvolání

§ 85

(1) Nestanoví-li zákon jinak, má v zásadě podané a přípustné odvolání odkladný ú inek. V důsledku odkladného ú inku odvolání nenastává právní moc, vykonatelnost, ani jiné právní ú inky rozhodnutí.

(2) Správní orgán může odkladný ú inek odvolání vyloučit,

a) jestliže to naléhavě vyžaduje ve stejném zájmu,

b) hrozí-li vážná újma němu, kterému z ú astníků, nebo

c) požádá-li o to ú astník; to neplatí, pokud by tím vznikla újma jiným ú astníkům nebo to není ve stejném zájmu.

(3) Z důvodů ochrany práv nabytých v dobré víře, oprávněných zájmů ú astníka nebo ve stejném zájmu lze vyloučit odkladný ú inek odvolání, jehož zmeškání správní orgán promíjí.

(4) Vyloučení odkladného ú inku odvolání musí být odůvodněno. Výrok o vyloučení odkladného ú inku odvolání je součástí rozhodnutí ve věci; proti tomuto výroku se nelze odvolat.

Podání odvolání a postup správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal

§ 86

(1) Odvolání se podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.

(2) Správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, zašle stejnopis podaného odvolání všem ú astníkům, kteří se mohli proti rozhodnutí odvolat, a vyzve je, aby se k němu v písemné lhůtě, která nesmí být kratší než 5 dnů, vyjádřili. Podle okolností dále doplní řízení. Ustanovení tohoto odstavce se nepoužije, bylo-li odvolání podáno opožděně nebo bylo-li nepřípustné.

(3) Ustanovení § 82 odst. 4 v této první platí pro vyjádření ú astníka k podanému odvolání obdobně. Vyjádření ú astníka k podanému odvolání jsou součástí spisu. K vyjádřením podaným po lhůtě se nemusí přihlížet.

§ 87

Správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, je mohl zrušit nebo změnit, pokud tím plně vyhoví odvolání a jestliže tím nemá být způsobena újma žádnému z ú astníků, ledaže s tím všichni, kterých se to týká, vyslovili souhlas. Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání.

§ 88

Podání spisu odvolacímu správnímu orgánu

(1) Neshledá-li správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, podmínky pro postup podle § 87,

předá spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu do 30 dnů ode dne doručení odvolání. Jestliže byl odvoláním napaden jen n který výrok rozhodnutí podle § 82 odst. 3 a lze-li příslušnou část spisu oddělit, předá správní orgán pouze tu část spisu, která se týká otázky, o níž bylo rozhodnuto v napadeném výroku rozhodnutí. V případě nepřipustného nebo opožděného odvolání předá spis odvolacímu správnímu orgánu do 10 dnů; ve stanovisku se omezí na uvedení důvodů rozhodných pro posouzení opožděnosti nebo nepřipustnosti odvolání.

(2) Pokud před předáním spisu odvolacímu správnímu orgánu nastal n který z důvodů zastavení řízení uvedených v § 66 odst. 1 písm. a), e), f) nebo g) nebo v § 66 odst. 2, správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, řízení zastaví, ledaže by rozhodnutí o odvolání mohlo mít význam pro náhradu škody.

Postup odvolacího správního orgánu

§ 89

(1) Nestanoví-li zákon jinak, je odvolacím správním orgánem nejbližší nadřízený správní orgán.

(2) Odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, například na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

§ 90

Rozhodnutí odvolacího správního orgánu

(1) Jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné,

a) napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví,

b) napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a vrací k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal; v odvodnění tohoto rozhodnutí vysloví odvolací správní orgán právní názor, jímž je správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, při novém projednání v ní vázán; proti novému rozhodnutí lze podat odvolání, anebo

c) napadené rozhodnutí nebo jeho část změní; změnu nelze provést, pokud by tím n kterému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se; podle § 36 odst. 3 se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově po řízené odvolacím správním orgánem; je-li to zapotřebí k odstranění vad odvodnění, změní odvolací správní orgán rozhodnutí v odvodnění; odvolací správní orgán nemůže svým rozhodnutím změnit rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku vydané v samostatné působnosti.

(2) Podle odstavce 1 písm. a) postupuje odvolací správní orgán též tehdy, jde-li o odvolání proti rozhodnutí o předložném opatření a nabylo-li již rozhodnutí ve věci právní mocí, ledaže by rozhodnutí o tomto odvolání mohlo mít význam pro náhradu škody.

(3) Odvolací správní orgán nemůže změnit napadené rozhodnutí v neprospěch odvolatele, ledaže odvolání podal také jiný účastník, jehož zájmy nejsou shodné, anebo je napadené rozhodnutí v rozporu s právními předpisy nebo jiným veřejným zájmem.

(4) Jestliže odvolací správní orgán zjistí, že nastala skutečnost, která odvoduje zastavení řízení, bez dalšího zruší napadené rozhodnutí a řízení zastaví, ledaže jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro

náhradu škody nebo pro právní nástupce ú astník .

(5) Neshledá-li odvolací správní orgán d vod pro postup podle odstavc 1 až 4, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí. Jestliže odvolací správní orgán zm ní nebo zruší napadené rozhodnutí jen z ásti, ve zbytku je potvrdí.

(6) Rozhodnutí v odvolacím ízení vydá odvolací správní orgán ve lh tách stanovených v § 71. Lh ta po íná b žet dnem p edání spisu odvolacímu správnímu orgánu k rozhodnutí (§ 88).

§ 91

(1) Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se nelze dále odvolat. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatel m a ú astník m uvedeným v § 27 odst. 1.

(2) Pokud je napadené rozhodnutí p edb žn vykonatelné, platí pro ú inky jeho zrušení ustanovení § 99 obdobn .

(3) Pokud odvolatel vzal podané odvolání zp t, ízení o odvolání je zastaveno dnem zp tvzetí odvolání. Pokud všichni odvolatelé vzali podané odvolání zp t, odvolací ízení je zastaveno dnem zp tvzetí odvolání posledního z odvolatel . Dnem následujícím po zastavení ízení nabývá napadené rozhodnutí právní moci. O skute nosti, že ízení bylo zastaveno, správní orgán vydá usnesení, které se pouze poznamená do spisu a vyrozumí se o n m odvolatelé, jakož i jiní ú astníci, pokud byli o podaném odvolání uv dom ni podle § 86 odst. 2. Odvolání lze vzít zp t nejpozd ji do vydání rozhodnutí odvolacího správního orgánu.

(4) Je-li v ízení více ú astník a všichni se vzdali práva podat odvolání, nabývá rozhodnutí právní moci dnem následujícím po dni, kdy tak u inil poslední z nich.

§ 92

(1) Opožd né nebo nep ípu stné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následn zkoumá, zda nejsou dány p edpoklady pro p ezkoumání rozhodnutí v p ezkumném ízení, pro obnovu ízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li p edpoklady pro zahájení p ezkumného ízení, pro obnovu ízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožd né nebo nep ípu stné odvolání jako podn t k p ezkumnému ízení nebo žádost o obnovu ízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.

(2) Dojde-li odvolací správní orgán k záv ru, že odvolání bylo podáno v as a že je p ípu stné, vrátí v c správnímu orgánu, který rozhodl v prvním stupní.

Použití obecných ustanovení

§ 93

(1) Jestliže v této hlav není stanoveno jinak, pro ízení o odvolání se obdobn použijí ustanovení hlav I až IV, VI a VII této ásti.

(2) Kde se v hlavách I až VII této ásti hovo í o nad ízeném správním orgánu, rozumí se tím p i postupu podle této hlavy správní orgán nejbliže nad ízený odvolacímu správnímu orgánu; jinak platí ustanovení § 178.

HLAVA IX

P EZKUMNÉ ÍZENÍ

§ 94

(1) V p ezkumném ízení správní orgány z moci ú ední p ezkoumávají pravomocná rozhodnutí v p ípad , kdy lze d vodn pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními p edpisy. P ezkumné ízení lze zahájit, i pokud je rozhodnutí p edb žn vykonatelné podle § 74 a dosud nenabylo právní moci; pokud bylo po zahájení takového p ezkumného ízení podáno odvolání, postupuje se podle ustanovení hlavy VIII této ásti. Ú astník m že dát podn t k provedení p ezkumného ízení; tento podn t není návrhem na zahájení ízení; jestliže správní orgán neshledá d vody k zahájení p ezkumného ízení, sd lí tuto skute nost s uvedením d vod do 30 dn podateli.

(2) P ezkumné ízení není p ípustné, jestliže byl rozhodnutím ú astníkovi ud len souhlas k ob anskoprávnímu, obchodn právnímu nebo pracovn právnímu úkonu nebo povolen vklad práva k nemovivosti evidované v katastru nemovivosti nebo jestliže bylo rozhodnuto ve v ci osobního stavu a žadatel nabyl práv v dobré ví e. V p ezkumném ízení nelze p ezkoumávat ani rozhodnutí vydaná podle § 97. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu podle § 90 odst. 1 písm. b) nelze p ezkoumávat, jestliže již bylo p i novém projednávání v ci vydáno nové rozhodnutí.

(3) Samostatn lze v p ezkumném ízení p ezkoumávat pouze usnesení o odložení v ci (§ 43) a usnesení o zastavení ízení (§ 66). Ostatní usnesení lze p ezkoumávat až spolu s rozhodnutím ve v ci, pop ípad s jiným rozhodnutím, jehož vydání p edcházela, a jedin tehdy, m že-li to mít význam pro soulad rozhodnutí ve v ci nebo jiného rozhodnutí s právními p edpisy anebo pro náhradu škody.

(4) Jestliže po zahájení p ezkumného ízení správní orgán dojde k záv ru, že a koli rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním p edpisem, byla by újma, která by jeho zrušením nebo zm nou vznikla n kterému ú astníkovi, který nabyl práva z rozhodnutí v dobré ví e, ve zjevném nepom ru k újm , která vznikla jinému ú astníkovi nebo ve ejnému zájmu, ízení zastává.

(5) P i rozhodování v p ezkumném ízení je správní orgán povinen šet ít práva nabytá v dobré ví e, zejména m ní-li rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními p edpisy (§ 97 odst. 3) nebo ur uje-li, od kdy nastávají ú inky rozhodnutí vydaného v p ezkumném ízení (§ 99).

§ 95

(1) Správní orgán nad ízený správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, zahájí z moci ú ední p ezkumné ízení, jestliže po p edb žném posouzení v ci dojde k záv ru, že lze mít d vodn za to, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními p edpisy.

(2) Jestliže podn t k p ezkumnému ízení dal ú astník, m že p ezkumné ízení provést správní orgán, který p ezkoumávané rozhodnutí vydal, pokud pln vyhoví ú astníkovi, který podn t uplatnil, a jestliže tím nem že být zp sobena újma žádnému jinému ú astníkovi, ledaže s tím všichni, jichž se to týká, vyslovili souhlas. Jinak p edá v ck provedení p ezkumného ízení nad ízenému správnímu orgánu.

(3) V p ezkumném ízení, v n mž je p ezkoumáváno rozhodnutí odvolacího správního orgánu, lze p ezkoumat i rozhodnutí vydané správním orgánem prvního stupn .

(4) Ú astníky p ezkumného ízení jsou ú astníci p vodního ízení, v n mž bylo vydáno p ezkoumávané rozhodnutí, jichž se p ezkumné ízení týká, nebo jejich právní nástupci.

(5) Hrozí-li vážná újma n kterému z ú astník nebo ve ejnému zájmu, m že p íslušný správní orgán p i zahájení nebo v pr b hu p ezkumného ízení usnesením pozastaví vykonatelnost nebo jiné právní ú inky p ezkoumávaného rozhodnutí.

(6) Jde-li o rozhodnutí ú st edního správního ú adu, rozhoduje v p ezkumném ízení ministr nebo vedoucí jiného ú st edního správního ú adu; ustanovení § 152 odst. 3 platí obdobn .

§ 96

(1) Usnesení o zahájení p ezumného ízení lze vydat nejdéle do 2 m síc ode dne, kdy se p íslušný správní orgán o d vodu zahájení p ezumného ízení dozv d l, nejpzd ji však do 1 roku od právní moci rozhodnutí ve v ci.

(2) Soulad rozhodnutí s právními p edpisy se posuzuje podle právního stavu a skutkových okolností v dob jeho vydání. K vadám ízení, o nichž nelze mít d vodn za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními p edpisy, pop ípad na jeho správnost, se nep íhlíží. P íslušný správní orgán posoudí spisový materiál a podle pot eby zajistí vyjád ení ú astník a správních orgán , které ízení provád íly.

(3) P ezumné ízení týkající se p edb žného opat ení nelze konat poté, co se rozhodnutí ve v ci stalo vykonatelným nebo nabylo jiných právních ú ink anebo co bylo toto rozhodnutí zrušeno, ledaže by posouzení m lo význam pro náhradu škody.

§ 97

Rozhodnutí v p ezumném ízení

(1) Jestliže správní orgán po zahájení p ezumného ízení zjistí, že právní p edpis porušen nebyl, ízení usnesením zastaví. Usnesení se pouze poznamená do spisu.

(2) Rozhodnutí ve v ci v p ezumném ízení v prvním stupni nelze vydat po uplynutí 15 m síc ode dne právní moci rozhodnutí ve v ci. Probíhá-li p ezumné ízení, správní orgán je usnesením zastaví. Usnesení se pouze poznamená do spisu.

(3) Rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními p edpisy, p íslušný správní orgán zruší nebo zm ní, pop ípad zruší a v c vrátí odvolacímu správnímu orgánu nebo správnímu orgánu prvního stupn ; tyto správní orgány jsou vázány právním názorem p íslušného správního orgánu.

§ 98

Zkrácené p ezumné ízení

Jestliže je porušení právního p edpisu zjevné ze spisového materiálu, jsou spln ny ostatní podmínky pro p ezumné ízení a není zapot ebí vysv tlení ú astník , m že p íslušný správní orgán provést zkrácené p ezumné ízení. Dokazování se neprovádí. Prvním úkonem správního orgánu p í zkráceném p ezumném ízení je vydání rozhodnutí podle § 97 odst. 3.

§ 99

Ú inky rozhodnutí v p ezumném ízení

(1) Ú inky rozhodnutí v p ezumném ízení mohou nastat zp tn od právní moci nebo p edb žné vykonatelnosti p ezkoumávaného rozhodnutí anebo od právní moci nebo p edb žné vykonatelnosti rozhodnutí v p ezumném ízení. V rozhodnutí, jímž se ruší nebo m ní p ezkoumávané rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními p edpisy, správní orgán s ohledem na obsah p ezkoumávaného rozhodnutí ur í, odkdy nastávají jeho ú inky.

(2) Pokud se ruší nebo m ní rozhodnutí, jímž byla uložena povinnost, a neod vod ují-li okolnosti p ípadu jiné ešení, ur í správní orgán, že ú inky rozhodnutí v p ezumném ízení nastávají ode dne právní moci nebo p edb žné vykonatelnosti p ezkoumávaného rozhodnutí.

(3) Pokud se ruší nebo m ní rozhodnutí, jímž bylo p iznáno právo, a neod vod ují-li okolnosti

případu jiné řešení, určí správní orgán, že účinky rozhodnutí v přezkumném řízení nastávají ode dne jeho právní moci nebo podle jiné vykonatelnosti; bylo-li však přezkoumávané rozhodnutí vydáno na základě nesprávných či neúplných údajů uvedených žadatelem, určí správní orgán, že účinky rozhodnutí v přezkumném řízení nastávají ode dne právní moci nebo podle jiné vykonatelnosti přezkoumávaného rozhodnutí.

HLAVA X

OBNOVA ŘÍZENÍ A NOVÉ ROZHODNUTÍ

§ 100

Obnova řízení

(1) Řízení přede správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže

a) vyšly najevo důležitě neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době přezkumného řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v přezkumném řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo

b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno,

a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odvodovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

(2) Účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnova řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni.

(3) Ve tříleté lhůtě od právní moci rozhodnutí může o obnově řízení z moci úřední rozhodnout též správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni, jestliže je dán některý z důvodů uvedených v odstavci 1 a jestliže je na novém řízení ve stejný zájem; do konce uvedené lhůty musí být rozhodnutí o obnově řízení vydáno.

(4) O obnově řízení rozhodne příslušný správní orgán z moci úřední též v případě, že rozhodnutí bylo dosaženo trestným řízením. Lhůta podle odstavce 3 začíná dnem následujícím po dni nabytí právní moci rozsudku.

(5) Na obnovu řízení se obdobně použije ustanovení § 94 odst. 4 a 5.

(6) Žádosti o obnovu řízení se přiznává odkladný účinek, jestliže hrozí vážná újma účastníkovi nebo ve stejném zájmu. Rozhodnutí, jímž bylo řízení obnoveno, má odkladný účinek, pokud napadené rozhodnutí nebylo dosud vykonáno, ledaže správní orgán v rozhodnutí odkladný účinek vyloučí z důvodů uvedených v § 85 odst. 2 nebo ledaže vykonatelnost nebo jiné účinky rozhodnutí již zanikly podle zvláštního zákona. Rozhodnutí, jímž se žádost o obnovu řízení zamítá, se oznamuje pouze žadateli; ten proti němu může podat odvolání.

§ 101

Nové rozhodnutí

Provést nové řízení a vydat nové rozhodnutí ve věci lze tehdy, jestliže

- a) je to nezbytné p i postupu podle § 41 odst. 6 v ty druhé,
- b) novým rozhodnutím bude vyhov no žádosti, která byla pravomocn zamítnuta,
- c) nové rozhodnutí z vážných d vod dodate n stanoví nebo zm ní dobu platnosti nebo ú innosti rozhodnutí anebo lh tu ke spln ní povinnosti nebo dodate n povolí pln ní ve splátkách, pop ípad po ástech; zkrácení doby platnosti nebo ú innosti rozhodnutí anebo lh ty ke spln ní povinnosti je možné pouze tehdy, stanoví-li tuto možnost zákon,
- d) rozhodnutí ve v ci bylo zrušeno jiným orgánem ve ejné moci podle zvláštního zákona, nebo
- e) tak stanoví zvláštní zákon.

§ 102

Spole né ustanovení

(1) K novému ízení poté, co bylo rozhodnuto o obnov ízení, nebo k novému ízení podle § 101 je p íslušný správní orgán, který byl p íslušný k p vodnímu ízení v prvním stupni. Odvolací správní orgán je p íslušný tehdy, jestliže ízení bylo obnoveno z d vod , jež se týkaly výlu n ízení p ed tímto správním orgánem.

(2) Otázka, kdo je ú astníkem, se v novém ízení posuzuje podle právního stavu a skutkových okolností v dob nového ízení.

(3) Nové ízení podle § 101 lze zahájit na žádost i v p ípad , že p vodní ízení bylo zahájeno z moci ú ední, a naopak. Žádost m že podat kterýkoli z ú astníků p vodního ízení, nebo jeho právní nástupce za p edpokladu, že je p vodním rozhodnutím p ímo dot en.

(4) Pokud žádost ú astníka neod vod uje zahájení nového ízení, rozhodne správní orgán usnesením o tom, že se ízení zastaví. Usnesení se oznamuje pouze žadateli a t m osobám, v í nimž již správní orgán u inil úkon.

(5) V novém ízení podle § 101 lze s ú inky od zahájení nového ízení nebo v pr b hu nového ízení pozastavit vykonatelnost nebo jiné právní ú inky p vodního rozhodnutí. Má-li se tak stát na žádost ú astníka, užije se obdobn ustanovení § 95 odst. 4 a 5.

(6) V novém ízení m že správní orgán využít podklad p vodního rozhodnutí v etn podklad rozhodnutí o odvolání, nevyllu uje-li to d vod nového ízení. Právní názor odvolacího správního orgánu je pro správní orgán provád ící nové ízení závazný, pokud se tento právní názor vlivem zm ny právního stavu nebo skutkových okolností nestal bezp edm tným.

(7) V novém ízení správní orgán šet í práva nabytá v dobré ví e.

(8) Není-li v odstavcích 1 až 7 stanoveno jinak, postupuje se v novém ízení podle ustanovení platných pro ízení v prvním stupni.

(9) Novým rozhodnutím vydaným podle § 100 nebo § 101 písm. a) se p vodní rozhodnutí ruší; o tomto následku budou ú astníci pou eni v písemném vyhotovení rozhodnutí; ustanovení § 99 platí obdobn . V ostatních p ípadech nové rozhodnutí brání vykonatelnosti nebo jiným právním ú ink m p vodního rozhodnutí; nejsou-li ú inky nového rozhodnutí z ejmé z jeho obsahu, ur í vliv na vykonatelnost nebo jiné právní ú inky p vodního rozhodnutí správní orgán.

HLAVA XI

EXEKUCE

Díl 1

Úvodní ustanovení

§ 103

(1) Podle ustanovení této hlavy se postupuje, pokud ten, jemuž byla exekucí tímto titulem uložena povinnost peněžitého nebo nepeněžitého plnění (dále jen "povinný"), v určené lhůtě tuto povinnost dobrovolně nesplní.

(2) Exekucí tímto správním orgánem je správní orgán, který je podle tohoto nebo zvláštního zákona oprávněn k exekuci.

§ 104

Exekucí tímto titulem, na jehož základě se vydává exekucí výzva nebo exekucí příkaz, je

- a) vykonatelné rozhodnutí uvedené v § 74, nebo
- b) vykonatelný smír uvedený v § 141 odst. 8.

§ 105

(1) Exekucí tímto titulem exekucí tímto správního orgánu uplatňuje

- a) správní orgán, který vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo který schválil smír, nebo
- b) osoba oprávněná z exekucí tímto titulem.

(2) Správní orgán uvedený v odstavci 1 písm. a) nebo osoba oprávněná z exekucí tímto titulem mohou o provedení exekuce požádat též soud nebo soudního exekutora.

Díl 2

Exekuce na peněžité plnění

§ 106

(1) Exekucí tímto správním orgánem, který na žádost správního orgánu uvedeného v § 105 odst. 1 písm. a) nebo osoby oprávněné z exekucí tímto titulem provádí exekuci na peněžité plnění, je obecný správce daní místně příslušný podle zvláštního zákona, nestanoví-li zákon, že exekucí tímto správním orgánem je správní orgán uvedený v § 105 odst. 1 písm. a). 30)

(2) Obecní úřad nebo krajský úřad je exekucí tímto správním orgánem tehdy, je-li součástí správním orgánem uvedeným v § 105 odst. 1 písm. a) nebo je-li takovým správním orgánem jiný orgán územního samosprávného celku. Na žádost obecního úřadu provede exekuci obecný správce daní místně příslušný podle zvláštního zákona.

(3) Pro exekuci, vybírání a evidenci peněžitých plnění se uplatní postup pro správu daní.

Díl 3

Exekuce na nepen žitá pln ní

Oddíl 1

Obecná ustanovení

§ 107

P íslušnost

(1) Exeku ním správním orgánem p íslušným k exekuci na nepen žitá pln ní je správní orgán uvedený v § 105 odst. 1 písm. a), je-li orgánem moci výkonné. Obecní ú ad nebo krajský ú ad je exeku ním správním orgánem, je-li sou asn správním orgánem uvedeným v § 105 odst. 1 písm. a) nebo je-li takovým správním orgánem jiný orgán územního samosprávného celku.

(2) Na žádost jiného správního orgánu uvedeného v § 105 odst. 1 písm. a) provede exekuci obecní ú ad obce s rozší enou p sobností, v jehož správním obvodu má správní orgán sídlo.

§ 108

Právo vymáhat nepen žitou povinnost

(1) V í jinému než v í tomu, jemuž byla exeku ním titulem uložena povinnost nepen žitého pln ní a je uveden v exeku ním titulu, m že exeku ní správní orgán vydat exeku ní výzvu nebo na ídit exekuci a v na ízené exekuci pokračovat, jen jestliže je prokázáno, že na n j p ešla nebo byla p evedena nepen žitá povinnost.

(2) P echod nebo p evod nepen žité povinnosti í práva se prokazuje jen listinou vydanou správním orgánem, soudem nebo notá em nebo ov enou orgánem p íslušným podle zvláštního právního p edpisu, 31) pokud p echod nepen žité povinnosti nebo práva nevyplývá p ímo z právního p edpisu.

(3) Jestliže povinný po na ízení exekuce zem el nebo zanikl, m že exeku ní správní orgán v provád ní exekuce týkající se majetku pat ícího do d dictví pokračovat proti d dící nebo proti jeho zákonnému zástupci nebo správci d dictví, je-li ur en. V p ípad zániku právnické osoby m že exeku ní správní orgán v exekuci pokračovat proti jejím právním nástupc m.

(4) Exeku ní správní orgán m že exekuci na ídit nejpozd ji do 5 let a provád tji nejpozd ji do 10 let poté, co m la být povinnost spln na dobrovoln .

§ 109

Exeku ní výzva

(1) Nehrozí-li vážné nebezpe í, že ú el exekuce bude zma en, m že exeku ní správní orgán p ed na ízením exekuce vyzvat povinného ke spln ní nepen žité povinnosti exeku ní výzvou a ur ít mu náhradní lh tu, v níž má být spln na.

(2) Exeku ní výzva je vydávána usnesením, které krom náležitostí uvedených v § 68 obsahuje

a) ozna ení exeku ního titulu, na jehož základ se vydává,

b) vymezení nepen žité povinnosti, která má být spln na, údaje o p vodní lh t , ve které m la být nepen žitá povinnost spln na, a den, k n muž jsou údaje v exeku ní výzvu uvedeny,

c) určení náhradní lhůty, v níž má být nepeněžitá povinnost splněna, a

d) upozornění, že pokud nebude nepeněžitá povinnost splněna v určené náhradní lhůtě, exekuční správní orgán po marném uplynutí této lhůty nařídí exekuci.

(3) Proti exekuční výzvě se nelze odvolat.

§ 110

Nařízení exekuce

Exekuční správní orgán nařídí exekuci vydáním exekučního příkazu

a) z moci úřední, jestliže je příslušným exekučním správním orgánem; přitom neplatí lhůta uvedená v § 80 odst. 2,

b) na žádost osoby oprávněné z exekučního titulu, nebo

c) na žádost správního orgánu podle § 107 odst. 2.

§ 111

Exekuční příkaz

(1) Exekuční příkaz je usnesením, které kromě náležitostí uvedených v § 68 obsahuje

a) označení exekučního titulu, na jehož základě se vydává,

b) vymezení nepeněžitých povinností, která má být splněna,

c) způsob, jakým bude exekuce provedena,

d) věci a práva, které mají být exekucí postiženy, a

e) další údaje, pokud je to potřebné k provedení exekuce.

(2) Exekuční příkaz se oznamuje povinnému a dalším osobám, kterým z exekučního příkazu vyplývají povinnosti nebo práva.

(3) Proti exekučnímu příkazu se nelze odvolat.

§ 112

Způsoby provedení exekuce

Exekuce k vymožení nepeněžitých povinností se řídí povahou uložené povinnosti. Lze ji naříditi a provést třemi způsoby:

a) náhradním výkonem v případě zastupitelných plnění,

b) přímým vynucením v případě nezastupitelných plnění, zejména vyklizením, odebráním movité věci a předvedením, nebo

c) ukládáním donucovacích pokut.

§ 113

Odložení a přerušení exekuce

(1) Ze závažných důvodů může exekuční správní orgán usnesením odložit nebo přerušit provedení exekuce, zejména požádá-li povinný o poskytnutí splnění povinnosti a lze-li z jeho chování mít důvodně za to, že splní svoji povinnost nejpozději ve stejné lhůtě, v jaké má být provedena exekuce, a nehrozí-li, že účel exekuce tím bude zmařen, anebo i bez požádání, šetřící-li se skutečnosti rozhodné pro zastavení exekuce. Exekuční správní orgán tak učiní rovněž, stanoví-li to zákon (§ 122 odst. 2 v t a t e t i). V případě potřeby si správní orgán vyžádá souinnost toho, kdo o odložení nebo přerušení exekuce požádal. Proti usnesení vydanému podle tohoto odstavce se nelze odvolat.

(2) Pominou-li důvody, které vedly k odložení nebo přerušení exekuce, a nedojde-li k jejímu zastavení, pokračuje exekuční správní orgán v exekuci podle § 65 odst. 2.

§ 114

(1) Při provádění exekuce oprávněná úřední osoba pověním prokazuje, na základě kterého exekučního příkazu postupuje.

(2) Každý je povinen oprávněné úřední osobě uvedené v odstavci 1 umožnit přístup na místa, kde je třeba exekuci provést.

§ 115

Zastavení exekuce

Exekuční správní orgán provádí nou exekuci na žádost nebo z moci úřední usnesením, proti kterému se nelze odvolat, zastaví, jestliže

- a) po nařízení exekuce povinnost zanikla,
- b) po nařízení exekuce zaniklo právo provádět exekuci nebo byl zrušen exekuční titul, který je podkladem pro exekuci,
- c) o zastavení exekuce požádal ten, na jehož žádost podle § 110 písm. b) a c) byla exekuce nařízena,
- d) průběh exekuce ukazuje, že by její pokračování bylo spojeno s mimořádnými nebo nepoměrnými obtížemi,
- e) se zjistí, že exekuce byla nařízena k vymožení neexistující povinnosti nebo vůči neexistujícímu povinnému,
- f) provedení exekuce je nepřijatelné, protože před nařízením exekuce existoval důvod, pro který exekuci nebylo možno provést, nebo
- g) je provedení exekuce nepřijatelné, protože po jejím nařízení nastal jiný důvod vyplývající ze zvláštního zákona nebo stavu věci, pro který nelze exekuci provést.

§ 116

Exekuční náklady

(1) Exekuční náklady hradí povinný, pokud exekuce nebyla zastavena podle § 115 písm. e) nebo f).

(2) Byla-li exekuce zastavena podle § 115 odst. 1 písm. c), je povinen exekuční náklady nahradit ten, kdo o zastavení exekuce požádal.

(3) Náhrada exekučních nákladů spoívá v úhradě paušální částky ve výši 2 000 Kč a v náhradě hotových výdajů vzniklých při provádění exekuce. Povinnost nahradit exekuční náklady exekuční správní orgán rozhodnutím uloží povinnému. Hotové výdaje zálohově hradí ze svého rozpočtu exekuční správní orgán.

(4) Povinný hradí exekuční náklady za výkon exekuce vždy, jestliže byl vydán exekuční příkaz nebo jestliže při exekuci odebráním movité věci oprávněná úřední osoba přistoupila k odebrání věci nebo při exekuci přímým vynucením přistoupila k vyklizení.

(5) Jsou-li některé exekuční úkony prováděny společně více povinným, exekuční správní orgán rozvrhne náhradu vzniklých exekučních nákladů poměrně podle rozsahu vymáhaných povinností připadajících na jednotlivé povinné.

(6) Exekuční náklady vybírá a jejich exekuci provádí podle zvláštního zákona 27) exekuční správní orgán, který jejich náhradu uložil.

§ 117

Námítky

(1) Proti usnesením nebo jiným úkonům exekučního správního orgánu, proti kterým se nelze odvolat, může povinný nebo jiná osoba, které z tohoto úkonu vyplývá povinnost, podat námítky.

(2) Námítky nelze podat, pokud usnesení bylo již vykonáno nebo jiný úkon proveden.

(3) Námítky mají odkladný účinek, jen

- a) smůj-li proti usnesení, jímž byla odložena nebo přerušena exekuce,
- b) smůj-li proti exekučnímu příkazu, jímž byla nařízena exekuce vyklizením,
- c) smůj-li proti usnesení, jímž byla zastavena exekuce,
- d) uplatňuje-li se některý z důvodů uvedených v § 115 písm. a), b), e), f) nebo g), anebo
- e) rozhodne-li o tom z vážných důvodů exekuční správní orgán.

(4) O námítkách rozhoduje exekuční správní orgán. Proti rozhodnutí o námítkách se nelze odvolat.

§ 118

Společná ustanovení

(1) Při postupu podle tohoto dílu se obdobně použijí ustanovení části první a příslušná ustanovení hlav I až X této části.

(2) Ústávníkem podle § 27 odst. 1 se při postupu podle tohoto dílu rozumí povinný.

(3) Při postupu podle tohoto dílu nelze prominout zmeškání úkonu. Nelze ani obnovit řízení nebo vydat nové rozhodnutí.

Oddíl 2

Exekuce provedením náhradního výkonu

§ 119

(1) Ukládá-li exekuční titul, aby povinný podle něho provedl nějakou práci nebo výkon, které má že vykonat i někdo jiný než povinný, vydá exekuční správní orgán exekuční příkaz, na jehož základ provedením prací nebo výkon povolí jinou osobu, pokud ta s tím souhlasí; práce nebo výkony se provádí na náklad a nebezpečí povinného.

(2) V povolení exekuční správní orgán přesně vymezí práci nebo výkon, které má podle exekučního titulu provést povinný a jejichž provedení se svěřuje jiné osobě.

(3) Dojde-li v souvislosti s provedením exekuce k potěbě nebo umístění stavebních materiálů nebo v cích mimo prostory nebo pozemky povinného a neprohlásí-li povinný při provádění exekuce písemně, že tyto v cě opustil, § 32) je exekuční správní orgán povinen zajistit uskladnění těchto v cích po dobu 6 měsíců a informovat povinného o této skutečnosti a o možnosti tyto v cě převzít. Povinný je povinen uhradit náklady na uskladnění. Nevyzvedne-li si povinný tyto v cě v uvedené lhůtě, připadají do vlastnictví státu; provádí-li exekuci orgán územního samosprávného celku, připadají do vlastnictví tohoto územního samosprávného celku. Prohlásí-li povinný, že tyto v cě opustil, připadají do vlastnictví státu. Případná likvidace se provede na náklady povinného.

(4) Exekuční správní orgán má že povinnému usnesením uložit, aby mu potěbné náklady nebo zálohu na ně v určené výši zaplatil předem v určené lhůtě, která nesmí být kratší než 8 dnů ode dne nabytí právní moci usnesení; další postup při provádění exekuce tím není dotčen.

Oddíl 3

Exekuce přísným vynucením

§ 120

Přísné vynucení povinnosti se provede zejména vyklizením nemovitosti, stavby, bytu, místnosti nebo jiných prostor (dále jen "objekt"), odebráním movité věci nebo předvedením.

Vyklizení

§ 121

(1) Ukládá-li exekuční titul, aby povinný vyklidil objekt, exekuční správní orgán vydá exekuční příkaz a exekuci provede. Exekuční správní orgán povinného vyzve nejméně 5 dnů předem, kdy bude vyklizení provedeno. Vyzve o tom rovněž obec, na jejímž území se vyklizený objekt nachází. Úkon vyklizení se provádí za přítomnosti přítomnosti přítomné osoby (§ 128).

(2) Ukládá-li exekuční titul vyklizení objektu, který je v takovém stavu, že bezprostředně ohrožuje život nebo zdraví osob, § 33) má že oprávněná úřední osoba, nelze-li z důvodů úřední tísň jinak, doručit exekuční příkaz povinnému až při provedení exekuce. Není-li povinný úkonu vyklizení přítomen, doručí se mu exekuční příkaz spolu s protokolem o vyklizení.

§ 122

(1) Zjistí-li oprávněná úřední osoba při vyklizení objektu, že se vyklizení objektu týká osoby, jejíž zdravotní stav by mohl být provedením vyklizení vážně ohrožen, není provedení exekuce přípustné. Není-li předloženo potvrzení lékaře nebo je-li pochybnost o správnosti takového potvrzení, oprávněná úřední osoba vyžádá vyjádření odborného lékaře.

(2) Je-li vyklizeným objektem byt nebo místnost sloužící k bydlení a jestliže je třeba na základě

zvláštního zákona zajistit bytovou náhradu, exekuci správni orgán o svém úmyslu na ídit exekuci vyklizením vyrozumí obec, na jejímž území se vyklizený objekt nachází. P í zajišt ní bytové náhrady se postupuje p ím en podle zvláštního zákona. 34) Exekuci správni orgán exekuci odloží nebo p eruší, jestliže není prokázáno, že povinnému je zajišt na bytová náhrada.

(3) Je-li objekt nebo jeho ást v takovém stavu, že bezprost edn ohrožuje život nebo zdraví osob, provede exekuci správni orgán jeho vyklizení vždy.

§ 123

(1) Exekuce se provede tak, že oprávn ná ú ední osoba z vyklizovaného objektu

a) odstraní movité v í pat ící povinnému a p íslušník m jeho domácnosti, jakož i movité v í, které sice pat í n komu jinému, ale jsou se souhlasem povinného umíst ny ve vyklizovaném objektu, a

b) vykáže povinného a všechny, kdo se tam zdržují na základ práva povinného.

(2) Movité v í odstran né z vyklizovaného objektu se odevzdají povinnému nebo n kterému ze zletilých p íslušník jeho domácnosti.

§ 124

(1) Není-li vyklizení p ítomen nikdo, kdo by mohl movité v í p evzít, nebo je-li p evzetí v í odmítnuto, sepíší se v í a dají se na náklady povinného do úschovy obci nebo jinému vhodnému schovateli s jeho souhlasem. Exekuci správni orgán vyrozumí povinného o tom, komu byly jeho movité v í dány do úschovy, a o možnosti tyto v í p evzít.

(2) Nevyzvedne-li si povinný movité v í u schovatele do 6 m síc ode dne, kdy byly uschovány, prodá je exekuci správni orgán podle ustanovení o prodeji movitých v í podle zvláštního zákona. 35)

(3) Výt žek z prodeje vyplatí exekuci správni orgán povinnému po srážce náklad úschovy, hotových výdaj vzniklých p í prodeji movitých v í a paušální ástky náklad prodeje; paušální ástka náklad prodeje íní 2 000 K . Jestliže povinný písemn odmítne zbytek výt žku p evzít, stane se zbytek výt žku p íjmem státního rozpo tu; provádí-li exekuci orgán územního samosprávného celku, stane se zbytek výt žku p íjmem rozpo tu tohoto územního samosprávného celku. Vráí-li se zbytek výt žku jako nedoru íitelný nebo nelze-li jej z jiného d vodu doru ít, zejména není-li známo místo trvalého pobytu povinného, stane se zbytek výt žku, pokud se o n j povinný nep íhlásí do 3 let od prodeje movité v í, p íjmem státního rozpo tu; provádí-li exekuci orgán územního samosprávného celku, stane se zbytek výt žku p íjmem rozpo tu tohoto územního samosprávného celku.

(4) Movité v í, které se nepoda í prodat, p ípadají státu. Odmítne-li schovatel movité v í p evzít, p ípadají státu; provádí-li exekuci orgán územního samosprávného celku, p ípadají do vlastnictví tohoto územního samosprávného celku. P ípadná likvidace se provede na náklady povinného.

Odebrání movité v í

§ 125

(1) Ukládá-li exekuci správni orgán titul, aby povinný vydal nebo dodal movitou v í, vydá exekuci správni orgán exekuci p íkaz k provedení exekuce odebráním movité v í, v n mž výslovn ur í movitou v í nebo v í, které mají být odebrány. Oprávn ná ú ední osoba odebere tuto movitou v í povinnému nebo tomu, kdo ji má u sebe, a odevzdá ji tomu, komu má být odevzdána; není-li ji komu odevzdat, exekuci správni orgán zajistí její náležitou úschovu na náklady povinného. P í tom postupuje obdobn podle § 124.

(2) Exekuci p íkaz povinnému doru í oprávn ná ú ední osoba p í odebrání movité v í. Není-li

povinný odebrání movité věci přitom, doručí se mu exekuční příkaz spolu s protokolem o odebrání movité věci. Exekuční správní orgán nevyrozumí povinného o nastávající exekuci dříve, než oprávněná úřední osoba přijde na místo odebrání. Je-li předmětem exekuce movitá věc, která je vedena v zákonem stanovené evidenci, doručuje se exekuční příkaz i tomu, kdo tuto evidenci vede.

(3) Jestliže je k užívání odebírané movité věci třeba listiny, odebere se povinnému spolu s odebranou movitou věcí i tato listina.

(4) Nenajde-li oprávněná úřední osoba movitou věc u povinného, zjistí dotazem, kde se movitá věc nachází, popřípadě co se s ní stalo. Není-li povinný i osoba, která má movitou věc, jež má být odebrána, ochotna movitou věc vydat, vyzve ji oprávněná úřední osoba ke sdělení důvodů.

(5) O odebrání movité věci sepiše oprávněná úřední osoba protokol, v němž uvede zejména

- a) označení movité věci odebrané povinnému nebo jiné osobě, jež je ochotna ji vydat, a je-li věcí více, jejich přesný seznam, popřípadě údaje o jejich počtu, míře a váze,
- b) vyjádření povinného o tom, kde se movitá věc nachází, popřípadě že povinný odepřel poskytnout k tomu vysvětlení,
- c) skutečnost, že povinný nebo osoba, která má movitou věc, není ochotna ji vydat, důvody odepření jejího vydání, popřípadě odepření sdělit důvody.

§ 126

Osobní prohlídka a prohlídka bytu a jiných místností

(1) Povinný je oprávněné úřední osobě při odebrání movité věci povinen umožnit přístup na všechna místa, kde by se mohla odebíraná movitá věc nacházet.

(2) Vyžaduje-li to účel provedení exekuce, je oprávněná úřední osoba oprávněna uinit osobní prohlídku povinného a prohlídku bytu (sídla, místa podnikání) a jiných místností povinného, jakož i jeho skříní nebo jiných schránek v nich umístěných, v nichž se podle důvodného předpokladu nachází movitá věc, již má povinný vydat; za tím účelem je oprávněná úřední osoba oprávněna zjednat si do bytu povinného nebo do jiné jeho místnosti přístup, popřípadě uzavřené skříně nebo jiné schránky otevřít.

(3) Každý, v jehož objektu má povinný byt (sídlo, místo podnikání) nebo jiné místnosti i prostory, je povinen umožnit oprávněné úřední osobě provést prohlídku bytu a jiných místností i prostor, v nichž má povinný své věci. Nesplní-li tuto povinnost, je oprávněná úřední osoba oprávněna zjednat si na tato místa přístup.

(4) Nachází-li se odebíraná movitá věc u jiné osoby, po výzvě exekučního správního orgánu je tato osoba povinna tuto věc vydat.

(5) Je-li důvodné podezření, že povinný nebo jiná osoba u sebe ukrývá movitou věc, a jestliže je výzva vydat ukrývanou věc bezvýsledná, může oprávněná úřední osoba provést osobní prohlídku.

(6) Při provádění prohlídek se postupuje zvlášť šetrně, zejména jde-li o osobní prohlídku. Osobní prohlídku provádí osoba stejného pohlaví. Osobní prohlídka může být na žádost toho, v čí prospěch je prohlídka prováděna, provedena pouze za přítomnosti přizvané osoby (§ 128). Při provádění osobní prohlídky se přitom použijí ustanovení zvláštního právního předpisu. 36)

(7) Oprávněná úřední osoba uinit při odebrání movité věci opatření potřebná k dosažení účelu exekuce. Osoby, které hrubým způsobem i přes její výzvu k zachování pořádku ruší provedení úkonu, oprávněná úřední osoba může z místa provádění úkonu vykázat.

P edvedení

§ 127

P í provád ní exekuce p edvedením se exeku ní p íkaz doru uje orgán m, které mají p edvedení provést; § 60 odst. 1 v ta poslední a odst. 2 se použije obdobn .

P izvané osoby

§ 128

Správní orgán m že k ú asti na provedení exekuce p ímým vynucením p izvat nestranné osoby, aby zajistil jejich p ítomnost p í provád ní ur ítého úkonu. Tyto osoby nemají práva ani povinnosti ú astník .

Oddíl 4

Exekuce ukládáním donucovacích pokut

§ 129

(1) Nelze-li nebo není-li ú elné provád t exekuci náhradním výkonem nebo p ímým vynucením, vymáhá se spln ní povinnosti postupným ukládáním donucovacích pokut do výše náklad na náhradní výkon, a nelze-li náhradní výkon provést, až do výše 100 000 K . Exeku ní správní orgán uloží povinnému donucovací pokutu rozhodnutím, v n mž mu ur í, aby ji zaplatil ve lh t nejmén 15 dn ode dne nabytí právní moci.

(2) Pokuty vybírá a jejich exekuci provádí podle zvláštního zákona 27) exeku ní správní orgán, který je uložil. Výši pokuty exeku ní správní orgán ur í s ohledem na povahu nespln né povinnosti. P íjem z pokut je p íjmem rozpo tu, ze kterého je hrazena innost exeku ního správního orgánu, který pokutu uložil. Zaplacením pokut se povinný nezproš uje odpov dnosti za škodu.

ÁST T ETÍ

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O SPRÁVNÍM ÍZENÍ

HLAVA I

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O SPRÁVNÍCH ORGÁNECH

§ 130

P íslušnost orgánu ve ejnoprávní korporace nebo jiné právnické osoby

(1) Stanoví-li zákon, že ízení provádí územní samosprávný celek, aniž by ur oval, který jeho orgán je k úkon m p íslušný, je tímto orgánem v p ípad kraje krajský ú ad a v p ípad obce obecní ú ad.

(2) Stanoví-li zákon, že ízení provádí jiná ve ejnoprávní korporace, aniž by ur oval, který její orgán je k úkon m p íslušný, provádí ízení její výkonný orgán s všeobecnou p sobností.

(3) Stanoví-li zákon, že ízení provádí jiná právnická osoba, aniž by ur oval, který její orgán je k úkon m p íslušný, je tímto orgánem její statutární orgán 37) podle zvláštního zákona anebo orgán nebo zam stanec jím pov ený; pov ení musí být písemné a musí být oznámeno správnímu orgánu. Pro podnikající fyzické osoby platí toto ustanovení p ím en .

Změny působnosti

§ 131

(1) Nadřízený správní orgán může na podnět působnostního správního orgánu nebo na požádání ústníka v č. usnesením převzít místo podřízeného správního orgánu a rozhodnout jako správní orgán nižšího stupně

a) týká-li se řízení otázek, které lze vzhledem k jejich výjimečné obtížnosti nebo neobvyklosti řešit jen s použitím mimořádných odborných znalostí,

b) jde-li o řízení s velkým počtem účastníků (§ 144), nebo

c) u věci, u níž lze mít důvodně za to, že výrazně ovlivní právní poměry účastníků ve správních obvodech více podřízených správních orgánů.

(2) Nadřízený správní orgán může usnesením povolit projednání a rozhodnutí věci jiným v č. působnostním podřízeným správní orgánem ve svém správním obvodu, a to na podnět správního orgánu, který by mohl být podle tohoto odstavce povolen projednáváním a rozhodováním v věci, nebo na požádání účastníka

a) u věci, u níž lze mít důvodně za to, že ovlivní právní poměry účastníků řízení v obvodu povoleného správního orgánu výrazně větší měrou než v obvodu působnostního správního orgánu, nebo

b) za účelem spojení jednotlivých řízení ve společné řízení (§ 140), aby byla zajištěna potřebná věcná shoda nebo návaznost rozhodnutí.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahují na orgány územních samosprávních celků při výkonu jejich samostatné působnosti.

(4) Nadřízený správní orgán usnesením povolí projednání a rozhodnutí věci jiným v č. působnostním podřízeným správní orgánem ve svém správním obvodu, jestliže podřízený správní orgán není z důvodu vyloučení všech účastníků (§ 14) tohoto orgánu nebo členů orgánu, který rozhoduje ve sboru (dále jen "kolegiální orgán"), způsobilý v č. projednat a rozhodnout; v tomto případě nadřízený správní orgán povolí správní orgán, jehož správní obvod sousedí se správním obvodem nezpůsobilého správního orgánu.

(5) Působnostní správní orgán může v č. usnesením postoupit z důvodu vhodnosti i v jiných případech. Postupující správní orgán je povinen vyžádat si předchozí souhlas správního orgánu, jemuž má být v č. postoupena. Předchozí souhlas není třeba v případech, kdy má žadatel v územním obvodu správního orgánu, jemuž má být v č. postoupena, místo trvalého pobytu nebo sídlo, popřípadě se v tomto územním obvodu zdržuje. V řízení o žádosti se tohoto ustanovení použije jen na požádání nebo se souhlasem žadatele.

(6) Při změnách působnosti správní orgány dbají na to, aby k nim docházelo jen v důvodných případech a aby řízení pokud možno nezačínalo účastníky více, než kdyby ke změnám působnosti nedošlo.

(7) Změny působnosti podle odstavce 1 a odstavce 2 písm. a) se oznamují ve stejnou vyhláškou a účastníci se o nich vhodným způsobem vyrozumí. V ostatních případech lze změny působnosti oznámit ve stejnou vyhláškou, považuje-li to správní orgán za účelné. V případě, že došlo k podnětu nebo k požádání o změnu působnosti podle odstavce 1 nebo 2, ale ke změně působnosti nedojde, bude o tom vyrozuměn ten, kdo dal ke změně působnosti podnět nebo o ni požádal.

§ 132

Změní-li se v průběhu řízení okolnosti rozhodné pro určení místní působnosti nebo věcné působnosti co do stupně a nestanoví-li zákon jinak, dokončí řízení správní orgán působnostní; o tom

informuje správní orgán, na který by jinak příslušnost přešla.

Spory o vnitřní příslušnost

§ 133

(1) Nelze-li vnitřní příslušnost při rozhodování v oblasti státní správy určit na základě zvláštního zákona, provede řízení v prvním stupni ústřední správní úřad, do jehož příslušnosti rozhodovaná věc náleží, popřípadě ústřední správní úřad, jehož obor příslušnosti je rozhodováné věci nejbližší.

(2) Považuje-li se několik správních orgánů za příslušné k řízení v této věci, jsou povinny to bezodkladně oznámit nejbližší společně nadřízenému správnímu orgánu, který jejich spor rozhodne. Nemají-li správní orgány společně nadřízený správní orgán, projednají spor o příslušnost ústřední správní úřady, které jsou nadřízeny tímto správním orgánem. Jde-li o spor o příslušnost mezi ústředními správními úřady, postupuje se podle odstavce 3.

(3) Ústřední správní úřady jsou povinny projednat spor v dohodovacím řízení, jež je zahájeno dnem, kdy návrh prvního z nich dojde poslednímu. Nedojde-li k dohodě do 15 dnů od zahájení dohodovacího řízení, vzniká kompetenční spor mezi ústředními správními úřady; jejich povinností je v takovém případě bezodkladně podat žalobu k Nejvyššímu správnímu soudu.

(4) Pokud se žádný správní orgán nepovažuje za příslušný k provedení řízení, může ten, kdo by byl jeho účastníkem, nebo správní orgán podat žalobu k soudu. 38)

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 se netýkají vzájemných sporů územních samosprávních celků při výkonu samostatné příslušnosti a sporů územních samosprávních celků při výkonu samostatné příslušnosti s jinými správními orgány.

(6) Po dobu určení příslušnosti podle odstavce 1 nebo trvání sporu podle odstavců 2 až 4 nepřetržitě se provádějí úkony v řízení.

Řízení před kolegiálním orgánem

§ 134

(1) Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, vede řízení před kolegiálním orgánem jeho předseda nebo předsedající, popřípadě člen, na němž se orgán usnese (dále jen "předseda"). Usnesení, s výjimkou usnesení o tom, zda osoba je či není účastníkem, a usnesení o zastavení řízení, jakož i úkon, který není rozhodnutím, provádí předseda samostatně. Kolegiální orgán po poradě rozhoduje hlasováním. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, při poradě a hlasování mohou být přítomni pouze členové kolegiálního orgánu a osoba, která je pověřena sepsáním protokolu, pokud jej nesepisuje některý ze členů. Každý člen kolegiálního orgánu je oprávněn při poradě před zahájením hlasování podat návrh na usnesení kolegiálního orgánu.

(2) Kolegiální orgán je způsobilý se usnášet, je-li přítomna nadpoloviční většina všech jeho členů; usnesení kolegiálního orgánu je přijato nadpoloviční většinou hlasů přítomných členů.

(3) Hlasování řídí předseda. Členové hlasují jednotlivě, předseda hlasuje naposled. Má-li hlasovat více než 7 členů, mohou členové hlasovat souhlasně. Protokol o hlasování kolegiálního orgánu podepisují všichni přítomní členové a osoba, která byla pověřena sepsáním protokolu; při nahlížení do spisu (§ 38) je vyloučeno nahlížet do tohoto protokolu.

(4) O námitce podle § 14 odst. 2 rozhoduje usnesením kolegiální orgán jako celek, hlasovat však nemůže ten jeho člen, proti němuž námitka směřuje. Není-li kolegiální orgán způsobilý se usnést, postupuje se obdobně podle § 14 odst. 4 v této věci.

(5) Kolegiální orgán jedná podle jednacího řádu, v němž stanoví podrobnosti o jednání kolegiálního orgánu.

Souinnost Policie České republiky při provádění úkonů správního orgánu

§ 135

Hrozí-li, že se někdo pokusí ztížit nebo zmařit provedení úkonu správního orgánu, nebo hrozí-li nebezpečí osobám nebo majetku, může správní orgán požádat Policii České republiky o souinnost jejich příslušníků při provádění svého úkonu.

HLAVA II

DOTYČNÉ ORGÁNY

§ 136

(1) Dotýčenými orgány jsou

a) orgány, o kterých to stanoví zvláštní zákon, a

b) správní orgány a jiné orgány ve stejné moci příslušné k vydání závazného stanoviska (§ 149 odst. 1) nebo vyjádření, které je podkladem rozhodnutí správního orgánu.

(2) Postavení dotýčených orgánů mají územní samosprávné celky, jestliže se v nich týká práva územního samosprávného celku na samosprávu.

(3) Dotýčené orgány poskytují správnímu orgánu, který vede řízení, všechny informace důležité pro řízení, nebude-li tím porušena povinnost podle zvláštního zákona.

(4) Dotýčené orgány mají v souvislosti s posouzením otázky, zda zahájit řízení, s probíhajícím řízením nebo s výkonem dozoru právo nahlížet do spisu a právo obdržet kopii materiálů tvořících součást spisu, jsou-li pro výkon jejich příslušnosti podstatné. K ostatním podkladům pro vydání rozhodnutí se dotýčené orgány vyjadřují, je-li to třeba k plnění jejich úkolů nebo jestliže si to vyhradily. Dotýčené orgány mají právo podat podnět k zahájení přízkumného řízení.

(5) Správní orgán, který vede řízení, a dotýčené orgány mohou v mezích své příslušnosti iinit společné úkony, s výjimkou vydání rozhodnutí, popřípadě může být v řízení před správním orgánem využito výsledků úkonů dotýčeného orgánu, jestliže s tím správní orgán i dotýčený orgán souhlasí a jestliže tím nemůže být ústředníkům řízení způsobena újma na jejich právech.

(6) Při řešení rozporů mezi správním orgánem, který vede řízení, a správními orgány, které jsou dotýčenými orgány, jakož i mezi dotýčenými orgány navzájem, týkajících se řešení otázky, jež je předmětem rozhodování, se postupuje podle ustanovení o řešení sporů o příslušnost s tím, že v případě bezvýslednosti dohodovacího řízení musí být zpráva o jeho průběhu spolu s návrhy jednotlivých ústředních správních úřadů ústředním správním úřadem, na jehož návrh bylo dohodovací řízení zahájeno, bez zbytečného odkladu předložena k řešení vládě. Ustanovení tohoto odstavce se nepoužije na řešení rozporů s územními samosprávnými celky, jestliže se v nich týká práva územního samosprávného celku na samosprávu. Ustanovení § 133 odst. 6 platí obdobně.

HLAVA III

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O POSTUPU PŘED ZAHÁJENÍM ŘÍZENÍ

§ 137

Vysv tlení

(1) K prov ení oznámení, ostatních podn t a vlastních zjišt ní, která by mohla být d vodem k zahájení ízení z moci ú ední, opat uje správní orgán nezbytná vysv tlení. Správní orgán dále opat uje vysv tlení pot ebná k ur ení p edpokládaného rozsahu podklad pro rozhodnutí, stanoví-li tak zvláštní zákon. Vysv tlení m že požadovat jen tehdy, nelze-li rozhodné skute nosti zjistit jiným ú edním postupem. P í opat ování vysv tlení se obdobn užíjí ustanovení o p edvolání (§ 59) a p edvedení (§ 60). O odep ení vysv tlení obdobn platí to, co pro odep ení sou innosti p í dokazování a zákaz výslechu.

(2) Každý je povinen podat správnímu orgánu vysv tlení podle odstavce 1. Tomu, kdo bezd vodn odep e podat vysv tlení, m že správní orgán uložit po ádkovou pokutu (§ 62) až do výše 5 000 K .

(3) O podání vysv tlení se po izuje záznam, který obsahuje údaje umož ující identifikaci osoby, která skute nost sd luje, uvedené v § 18 odst. 2, vylí ení p edm tných skute ností, datum, jméno, p íjmení, funkci nebo služební íslo a podpis oprávn é ú ední osoby.

(4) Záznam o podání vysv tlení nelze použít jako d kazní prost edek.

§ 138

Zajišt ní d kazu

(1) P ed zahájením ízení lze z moci ú ední nebo na požádání toho, kdo by byl ú astníkem, zajistit d kaz, je-li d vodná obava, že pozd jí jej nebude možno provést v bec nebo jen s velkými obtížemi, a jestliže lze d vodn p edpokládat, že provedení tohoto d kazu m že podstatn ovlivnit ešení otázky, která bude p edm tem rozhodování. O zajišt ní d kazu vydá správní orgán usnesení, které se oznamuje osobám, jichž se p ímo dotýká. Hrozí-li nebezpe í z prodlení, lze usnesení oznámit í dodate n s výjimkou oznámení osobám, které musí p í provád ní úkonu poskytnout osobní sou innost.

(2) K zajišt ní d kazu je p íslušný ten správní orgán, který by byl p íslušný k ízení, nebo správní orgán, v jehož obvodu je ohrožen d kazní prost edek. P í zajišování d kazu musí být p ítomen ten, kdo m že být oprávn nou ú ední osobou.

(3) Nehrozí-li nebezpe í z prodlení, mají ti, kdo by byli ú astníky a jsou správnímu orgánu známi, nebo jejich zástupci í zmocn nci právo být p ítomni u zajišt ní d kazu a vyjád ít se k n mu; o tom je správní orgán vyrozumí.

(4) O zajišt ní d kazu se sepisuje protokol. Provedení d kazu tímto protokolem se ídí ustanovením § 53 odst. 6. Nelze-li zajistit samotnou listinu, po ídí se její kopie, kterou správní orgán opat í ov ovací doložkou. Má-li být zajišt n d kaz znaleckým posudkem, je postup p ed zahájením ízení omezen na ustanovení znalce s tím, že znalecký posudek bude ten, pop ípad znalec vyslechnut až v pr b hu ízení.

§ 139

P edb žná informace

(1) Stanoví-li tak zvláštní zákon, m že každý požadovat od správního orgánu, který je p íslušný vydat rozhodnutí nebo podmí ující úkon, aby mu v písemné form poskytl p edb žnou informaci o tom,

a) zda lze ur ítý zám r uskute nit jen za p edpokladu vydání rozhodnutí nebo podmí ujícího úkonu a

b) podle jakých hledisek bude posuzovat žádost o vydání rozhodnutí nebo podmí ujícího úkonu, pop ípad za jakých p edpoklad lze žádosti vyhov t.

(2) Pokud je známa informace se nemůže týkat řešení otázky, kterou nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout (§ 57 odst. 1). Jestliže žadatel o poskytnutí informace neodstraní vytykané vady svého podání, správní orgán poskytnutí informace bez dalšího neposkytne.

(3) V této věci lze poskytnutí informace požadovat jen jednou. Pokud je požadována informace lze požadovat i po zahájení řízení.

(4) Doba platnosti poskytnuté informace může být správním orgánem omezena. Pokud je známa informace která přestává platit, dostala-li se do rozporu s právním předpisem, který nabyl účinnosti po jejím vydání, nebo došlo-li ke změně okolností rozhodných pro její obsah. Pokud je známa informace je od počátku neplatná, pokud byla vydána na základě údajů nepravdivých, neúplných, zkrácených nebo žadatelem zatajených.

HLAVA IV

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O NĚKTERÝCH ŘÍZENÍCH

§ 140

Společné řízení

(1) Správní orgán může na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením spojit různé řízení, k nimž je příslušný, pokud se týkají téhož předmetu řízení nebo spolu jinak v činnosti souvisejí anebo se týkají těchž účastníků, nebrání-li tomu povaha věci, účel řízení anebo ochrana práv nebo oprávněných zájmů účastníků. Spojit řízení lze i v případě řízení za předpokladu, že tím nevznikne nebezpečí újmy na kterém z účastníků.

(2) Správní orgán vede společné řízení i o společné žádosti více žadatelů nebo o společné žádosti týkající se téhož předmetu řízení nebo jiných v činnosti souvisejících otázek. Společné řízení zahrnuje i vydání podmínečného úkonu, kterým je správní orgán příslušný.

(3) K urychlení řízení nebo z jiného důvodu lze řízení o jednotlivých otázkách usnesením vyloučit ze společného řízení a rozhodnout o nich samostatně.

(4) Usnesení podle odstavců 1 a 3 se pouze poznamená do spisu.

(5) Ve společném řízení se zakládá jeden spis. Dojde-li během řízení ke spojení věcí, založí se společný spis, jehož obsahem jsou též spisy věcí, které byly spojeny. Do spisu, který se zakládá v řízení, které bylo vyloučeno ze společného řízení podle odstavce 3, se zařadí kopie všech částí spisu vedeného ve společném řízení, pokud se týkají otázky, o níž se řízení vede.

(6) Otázka, kdo je účastníkem, se pro účely uplatnění § 27 odst. 1 ve společném řízení posuzuje tak, jako kdyby řízení probíhala samostatně.

(7) Ve společném řízení se vydává společné rozhodnutí. Jestliže jsou k přezkoumávání výroků společného rozhodnutí v odvolacím řízení příslušné různé odvolací správní orgány, vydává se více rozhodnutí, z nichž každé zahrnuje výroky, kterých přezkoumávání je příslušný jediný odvolací správní orgán. Pokud se výroky takových společných rozhodnutí podmínějí, má odvolání proti rozhodnutí s podmíněným výrokem odkladný účinek i v případě rozhodnutí s navazujícím výrokem. Jestliže byla odvoláními napadena obě tato rozhodnutí a nelze-li v důsledku podle § 87, správní orgán prvního stupně řízení o odvolání proti rozhodnutí s navazujícím výrokem přeruší až do doby skončení řízení o odvolání proti rozhodnutí s podmíněným výrokem; ustanovení § 57 odst. 3 platí obdobně. Jestliže bylo odvoláním napadeno pouze rozhodnutí s podmíněným výrokem, nabývá rozhodnutí s navazujícím výrokem právní moci dnem právní moci rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí s podmíněným výrokem; zrušení nebo změna rozhodnutí s podmíněným výrokem je však důvodem obnovy řízení.

§ 141

Sporné řízení

(1) Ve sporném řízení správní orgán řeší spory z ve ejnoprávních smluv (část pátá) a v p ípadech stanovených zvláštními zákony spory vyplývající z ob anskoprávních, pracovních, rodinných nebo obchodních vztah .

(2) Sporné řízení se zahajuje na návrh.

(3) Ú astníky jsou navrhovatel a odp rce. Navrhovatel i odp rce mají postavení ú astník podle § 27 odst. 1. Jako vedlejší ú astníci se mohou p íhlásit osoby, které mají zájem na výsledku řízení; tyto osoby mají postavení ú astník řízení podle § 27 odst. 2, jejich odvolání proti rozhodnutí ve v íci je však p ípustné jedin tehdy, jestliže se odvolal navrhovatel nebo odp rce.

(4) Ve sporném řízení vychází správní orgán z d kaz , které byly ú astníky navrženy. Pokud navržené d kazy neposta ují ke zjišť ní stavu v íci, m že správní orgán provést i d kazy jiné. Neozna í-li ú astníci d kazy pot ebné k prokázání svych tvrzení, vychází správní orgán p í zjiš ování stavu v íci z d kaz , které byly provedeny. Správní orgán m že též vzít za svá skutková zjišť ní shodná tvrzení ú astník .

(5) Podle § 64 odst. 2 se ve sporném řízení postupuje jen tehdy, jestliže to shodn navrhne navrhovatel i odp rce.

(6) Ve sporném řízení m že správní orgán vyslechnout ú astníka, jestliže dokazovanou skute nost nelze prokázat jinak. Ustanovení o výslechu sv dka platí obdobn .

(7) Rozhodnutím ve sporném řízení správní orgán návrhu zcela, pop ípad z ásti vyhoví, anebo jej zamítne, pop ípad ve zbylé ásti zamítne.

(8) Ve sporném řízení mohou ú astníci uzav ít smír, který podléhá schválení správního orgánu. Správní orgán smír schválí, pokud neodporuje právním p edpis m nebo ve ejnému zájmu.

(9) Ve sporném řízení odvolací správní orgán p ezkoumává napadené rozhodnutí jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání.

(10) Pokud ve sporném řízení bylo p edb žné opat ení zrušeno nebo pozbylo ú innosti z jiného dvodu než proto, že bylo vyhovo návrhu, nebo proto, že právo ú astníka, na jehož požádání bylo p edb žné opat ení na ízeno, bylo uspokojeno, je ú astník, na jehož požádání bylo p edb žné opat ení na ízeno, povinen nahradit újmy tomu, komu p edb žným opat ením vznikly. Rozhodne o tom na žádost správní orgán, který na ídil p edb žné opat ení.

(11) Ve sporném řízení p izná správní orgán ú astníkovi, který m í ve v íci plný úsp ch, náhradu náklad pot ebných k ú elnému uplat ování nebo brán ní práva proti ú astníkovi, který ve v íci úsp ch nem í. M í-li ú astník ve v íci úsp ch jen áste ný, m že správní orgán náhradu náklad pom rn rozd ílí, pop ípad rozhodnout, že žádný z ú astník nemá na náhradu náklad právo. I když m í ú astník ve v íci úsp ch jen áste ný, m že mu správní orgán p iznat plnou náhradu náklad řízení, m í-li neúsp ch v pom rn nepatrné ásti nebo záviselo-li rozhodnutí o výši pln ní na znaleckém posudku nebo na úvaze správního orgánu.

§ 142

řízení o ur ení právního vztahu

(1) Správní orgán v mezích své v ícné a místní p íslušnosti rozhodne na žádost každého, kdo prokáže,

že je to nezbytné pro uplatnění jeho práv, zda určitý právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá, nebo zda zanikl a kdy se tak stalo.

(2) Podle odstavce 1 správní orgán nepostupuje, jestliže má o vzniku, trvání nebo zániku určitého právního vztahu vydat rozhodnutí anebo jestliže má otázku jeho vzniku, trvání nebo zániku řešit v rámci jiného správního řízení.

(3) Pro dokazování v řízení o určení právního vztahu platí ustanovení § 141 odst. 4 obdobně.

§ 143

Řízení na místě

(1) Oprávněné úřední osoby mohou rozhodnutím ukládat povinnosti na místě

a) hrozí-li životu nebo zdraví osob bezprostřední nebezpečí, hrozí-li bezprostředně komu vážná majetková újma anebo dojde-li k náhlé havárii, § 39)

b) je-li důvodná obava, že by se osoba, již má být uložena povinnost, vyhýbala jejímu splnění,

c) jde-li o uložení záruky za splnění povinnosti (§ 147), předložení opatření (§ 61) nebo poškození opatření (§ 62 a 63), nebo

d) v řízení navazujícím na výkon dozoru.

(2) Předpokladem uložení povinnosti na místě je zjištění stavu v místě. Rozhodnutí se vyhláší ústně, jeho písemné vyhotovení se bez zbytečného odkladu doručí dodatečně. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, nemá odvolání proti takto vyhlášenému rozhodnutí odkladný účinek. O ústním vyhlášení rozhodnutí se vždy na místě vydá písemné potvrzení (§ 67 odst. 3), které obdrží účastník.

(3) Oprávněná úřední osoba musí při řízení na místě zvýšenou měrou dbát, aby byla šetřena práva a oprávněné zájmy účastníků.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se nevztahují na vydání příkazu na místě (§ 150 odst. 5).

(5) V řízení navazujícím na výkon dozoru prováděný týměž správním orgánem lze na místě, kde je dozor prováděn, uinit oznámení o zahájení řízení z moci úřední.

§ 144

Řízení s velkým počtem účastníků

(1) Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, rozumí se řízením s velkým počtem účastníků řízení s více než 30 účastníky.

(2) Účastníky v řízení s velkým počtem účastníků lze o zahájení řízení uvědomit ve veřejnou vyhláškou. Řízení je zahájeno uplynutím lhůty stanovené ve veřejné vyhlášce; lhůta nesmí být kratší než 15 dnů ode dne vyvěšení ve veřejné vyhlášce na úřední desce.

(3) V řízení s velkým počtem účastníků lze výzvu podle § 36 odst. 3 pro účastníky podle § 27 odst. 2 nahradit veřejným konceptem výrokové části a odvolání rozhodnutí s uvedením, v jaké lhůtě, kde a jakým způsobem lze proti konceptu podávat námitky a navrhopvat doplnění řízení. Po veřejném konceptu nelze uplatňovat námitky, které účastník mohl uplatnit již dříve v řízení.

(4) Pokud je v řízení s velkým počtem účastníků ustanovován opatrovník, má být jedna osoba

ustanovena opatrovníkem pro více účastníky, jejichž zájmy si neodporují.

(5) V řízení s velkým počtem účastníků správní orgán účastníky uvádí o podaném odvolání ve stejné vyhlášce, v níž určí lhůtu k podání vyjádření, která nesmí být kratší než 5 dnů. Odvolatel není povinen podávat odvolání s potvrděným počtem stejnopisů podle § 82 odst. 2.

(6) V řízení s velkým počtem účastníků řízení lze doručovat písemnosti, včetně písemností uvedených v § 19 odst. 4, ve stejné vyhlášce. To se netýká účastníků řízení uvedených v § 27 odst. 1, kteří jsou správnímu orgánu známi; tímto účastníkům řízení se doručuje jednotlivě.

§ 145

Řízení s předstihem žádosti

(1) Stanoví-li zákon, že pro vedení řízení má význam předstih žádosti, vyznačí správní orgán časový údaj o jejím doručení též s uvedením hodiny a minuty doručení. Jestliže bylo více žádostí doručeno současně, rozhoduje údaj o tom, kdy byla poštovní zásilka obsahující žádost podána. V pochybnostech mají přednost žádosti předané správnímu orgánu osobně. Nelze-li předstih žádosti určit, určí se losem; o tom se sepíše protokol.

(2) Řízení se vede o žádosti nebo žádostech s nejlepším předstihem. Řízení o ostatních žádostech správní orgán usnesením přerušuje do doby, než rozhodnutí o ní nebo o nich nabude právní moci. Pokud správní orgán této žádosti nebo tímto žádostem vyhověl, řízení o ostatních žádostech usnesením zastaví. Pokud správní orgán n kterou žádost zamítne, pokračuje v řízení o další žádosti v předstihu; ustanovení předchozích vět platí obdobně.

§ 146

Řízení o výběru žádosti

(1) Řízení prováděné na základě zvláštního zákona formou výběru žádosti, která nejlépe odpovídá stanoveným požadavkům, například výběru více takových žádostí, se vede jako společné řízení o všech žádostech. Žádnou z nich nelze ze společného řízení vyloučit.

(2) Řízení prováděné formou výběru podle odstavce 1 se zahajuje vyhlášením podle § 25 a zároveň se oznamuje prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků. Současně se vyhláší lhůta pro podávání žádostí, která nesmí být kratší než 30 dnů, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak, jakož i kritéria hodnocení podaných žádostí, například pravidla postupu, má-li řízení formou výběru probíhat ve více kolech. Řízení je zahájeno patnáctým dnem po vyvěšení písemností podle § 25 odst. 2 za předpokladu, že v této lhůtě došlo ke zveřejnění všech uvedených údajů též alespoň ve 2 hromadných sdělovacích prostředcích běžně dostupných na území České republiky. Po uplynutí lhůty pro podávání žádostí se nepřipouští změna žádosti a nelze prominout zmeškání úkonu.

(3) Správní orgán usnesením již zahájené jiné řízení přerušuje, dojde-li mu před zahájením řízení podle odstavce 2 žádost ve věci, o které se má rozhodovat formou výběru; současně s tím žadatele vyrozumí o tom, že takové řízení bude zahájeno; v řízení o této žádosti správní orgán pokračuje v rámci řízení o výběru.

(4) Nahlížet do spisu lze až po uplynutí lhůty pro podávání žádostí uvedené v odstavci 2.

(5) V řízení o výběru žádosti se ke lhůtě pro vydání rozhodnutí (§ 71) připočítává doba rovnající se lhůtě pro podávání žádostí v řízení prováděném formou výběru uvedené v odstavci 2.

(6) V řízení prováděném formou výběru podle odstavce 1 rozhodne správní orgán na základě doporučení nejméně tří členů komise jmenované vedoucím správního orgánu; komise se usnáší v tšinou hlasů všech svých členů; ustanovení § 14 platí obdobně.

HLAVA V

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O ZAJIŠTĚNÍ PRÁVNÍHO ÚČELU ŘÍZENÍ

§ 147

Záruka za splnění povinnosti

(1) Může-li to poskytnout k zajištění účelu řízení, může na požádání účastníka správní orgán přijmout nebo v případech stanovených zvláštním zákonem účastníkovi uložit povinnost složit peněžitou nebo nepeněžitou záruku za splnění povinnosti, která mu může být v řízení uložena.

(2) Může-li to poskytnout k zajištění účelu řízení, může na požádání žadatele správní orgán v řízení o žádosti přijmout nebo v případech stanovených zvláštním zákonem žadateli uložit povinnost složit peněžitou nebo nepeněžitou záruku za splnění povinnosti, která mu vznikne v důsledku využití oprávnění z rozhodnutí. Nesložil-li žadatel v určené lhůtě záruku, kterou správní orgán na jeho požádání přijal, správní orgán řízení zastaví.

(3) Rozhodnutí o přijetí nebo uložení záruky se oznamuje jen účastníkovi, kterého se týká. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek; může je podat pouze účastník, kterému se rozhodnutí oznamuje. Výše uložené peněžitě záruky nebo hodnota nepeněžitě záruky nesmí být v nápadném nepoměru k rozsahu povinnosti, jejíž uložení nebo vznik lze očekávat. Při výběru a vrácení peněžitě záruky postupuje správní orgán, který záruku přijal nebo uložil, podle zvláštního zákona. 27) Nepeněžitá záruka se uloží u správního orgánu; ten ji může předat do úschovy nebo ke skladování u právnické nebo fyzické osoby.

(4) Řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě nesložil záruku za splnění povinnosti, která by mu vznikla v důsledku využití oprávnění z rozhodnutí a kterou správní orgán na jeho požádání přijal podle odstavce 2.

(5) Záruka se vrací, byla-li uložena povinnost splněna, jakož i v případě, že v řízení povinnost uložena nebyla. Neměla-li povinnost zajištěná zárukou splněna ve lhůtě, peněžitá záruka propadne ve prospěch toho, kdo by byl oprávněn z exekuce.

(6) Jde-li o nepeněžitou záruku, rozhodne správní orgán o uspokojení této pohledávky prodejem záruky podle zvláštního zákona. 35) Případný přebytek bude po odečtení nákladů oceněn (40) a prodeje vrácen tomu, kdo záruku složil.

HLAVA VI

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O NĚKTERÝCH ROZHODNUTÍCH

§ 148

Mezitimní rozhodnutí a rozhodnutí v části v cí

(1) Jestliže to umožní povaha věci a jestliže je to účelné, může správní orgán vydat

a) mezitimní rozhodnutí, jímž rozhodne o základu věci, zejména ve sporném řízení, nebo

b) rozhodnutí v části v cí, jímž zpravidla rozhodne o právních poměrech jen v těch částech účastník nebo rozhodne jen o těch částech právech anebo povinnostech, o kterých se v řízení rozhoduje.

(2) Po právní moci mezitimního rozhodnutí nebo rozhodnutí v části v cí správní orgán vydá

rozhodnutí, kterým rozhodne o zbytku v cí.

(3) Ústník se může domáhat vydání mezitímního rozhodnutí nebo rozhodnutí v části v cí v rámci ochrany před neinností správního orgánu (§ 80). Nadřízený správní orgán může přikázat, aby správní orgán vydal mezitímní rozhodnutí nebo rozhodnutí v části v cí, popřípadě je sám vydat, a to i souasně s jiným opatřením proti neinnosti.

§ 149

Rozhodnutí podmíněné závazným stanoviskem

(1) Závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány.

(2) Správní orgán usnesením přerušuje řízení, jestliže se dozví, že probíhá řízení, v němž má být vydáno závazné stanovisko.

(3) Jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne.

(4) Jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Tomuto správnímu orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením ústníka. Po dobu vyřizování věci nadřízeným správním orgánem správního orgánu, který je příslušný k vydání závazného stanoviska, lhůta podle § 88 odst. 1 neběží.

(5) Nezákoně závazné stanovisko lze zrušit nebo změnit v přezkumném řízení, k němuž je příslušný nadřízený správní orgán správního orgánu, který vydal závazné stanovisko. Jestliže správní orgán při své úřední činnosti zjistí, že jiný správní orgán učinil nezákoně závazné stanovisko, dá podnět správnímu orgánu příslušnému k přezkumnému řízení a vyká jeho rozhodnutí.

(6) Zrušení nebo změna závazného stanoviska je v případě, že rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno, již nabylo právní moci, důvodem obnovy řízení.

§ 150

Příkaz

(1) Povinnost v řízení z moci úřední a ve sporném řízení lze uložit formou písemného příkazu. Příkaz může správní orgán vydat, považuje-li skutkové zjištění za dostatečné; vydání příkazu může být prvním úkonem v řízení.

(2) V řízení o vydání příkazu může být jediným podkladem kontrolní protokol pořízený podle zvláštního zákona tímž správním orgánem, který je v činnosti a místně příslušný ke správnímu řízení navazujícímu na kontrolní zjištění, pokud protokol pořizoval ten, kdo může být oprávněnou úřední osobou, a pokud se kontrolovaný seznámil s obsahem protokolu nebo byl k seznámení se s obsahem protokolu řádně vyzván, popřípadě pokud byly v souladu se zákonem vyřizeny námitky kontrolovaného proti obsahu protokolu a pokud o obsahu protokolu nejsou pochybnosti ani z jiného důvodu.

(3) Proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Způsobilost odporu není přípustná. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

(4) Píkaz musí obsahovat pouení, v n mž správní orgán uvede, že je možné proti píkazu podat odpor, v jaké lh t je možno tak u inít, od kterého dne se tato lh ta po ítá a u kterého správního orgánu se odpor podává.

(5) Je-li ú astník p ítomen a pln uzná d vody vydání píkazu, považuje se stav v ci za prokázaný a píkaz lze vydat na míst , pokud uloží povinnost k pen žitému pln ní do výše 10 000 K nebo povinnost k nepen žitému pln ní, jež ú astník m že uskute nit ihned na míst . Od vodn ní píkazu lze nahradit vlastnoru n podepsaným prohlášením ú astníka, že s uložením povinnosti souhlasí. Podepsáním prohlášení se píkaz stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. O této skute nosti musí být ú astník p edem prokazateln pou en.

§ 151

Vydání dokladu

(1) Pokud správní orgán zcela vyhoví žádosti o p iznání práva, jehož existence se osv d uje zákonem stanoveným dokladem, lze místo písemného vyhotovení rozhodnutí vydat pouze tento doklad.

(2) O vydání dokladu se u iní záznam do spisu, který obsahuje náležitosti uvedené v § 67 odst. 2. Namísto od vodn ní se v záznamu uvede seznam podklad rozhodnutí.

(3) Dnem p evzetí dokladu ú astníkem nabývá rozhodnutí právní moci a právních ú ink .

(4) Dojde-li ke zrušení rozhodnutí poté, co nabylo právní moci, pozbývá vydaný doklad platnost.

HLAVA VII

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O P EZKOUMÁVÁNÍ ROZHODNUTÍ

§ 152

Rozklad

(1) Proti rozhodnutí, které vydal úst ední správní ú ad, ministr, státní tajemník ministerstva, nebo vedoucí jiného úst edního správního ú adu v prvním stupni, lze podat rozklad.

(2) O rozkladu rozhoduje ministr nebo vedoucí jiného úst edního správního ú adu.

(3) Návrh na rozhodnutí podle odstavce 2 p edkládá ministroví nebo vedoucímu jiného úst edního správního ú adu rozkladová komise. Rozkladová komise má nejmén 5 len . P edsedu a ostatní leny rozkladové komise jmenuje ministr nebo vedoucí jiného úst edního správního ú adu. V tšinu len rozkladové komise tvo í odborníci, kte í nejsou zam stnanci za azení do úst edního správního ú adu. Ustanovení § 14 a 134 platí obdobn s tím, že rozkladová komise m že jednat a p íjímat usnesení v nejmén p ti lenných senátech a že v tšina p ítomných len musí být odborníci, kte í nejsou zam stnanci úst edního správního ú adu.

(4) Nevylu uje-li to povaha v ci, platí pro ízení o rozkladu ustanovení o odvolání.

(5) Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, lze v ízení o rozkladu

a) rozhodnutí zrušit nebo zm nit, pokud se tím pln vyhoví rozkladu a jestliže tím nem že být zp sobena újma žádnému z ú astník , ledaže s tím všichni, jichž se to týká, vyslovili souhlas, nebo

b) rozklad zamítnout.

§ 153

Uspokojení účastníka po podání žaloby ve správním soudnictví

(1) Domáhá-li se žalobce ve správním soudnictví

- a) zrušení rozhodnutí správního orgánu, lze jej uspokojit změnou nebo zrušením tohoto rozhodnutí v přezkumném řízení,
- b) vyslovení nicotnosti rozhodnutí správního orgánu z důvodů uvedených v § 77 odst. 1, lze jej uspokojit vyslovením nicotnosti rozhodnutí,
- c) vyslovení nicotnosti rozhodnutí správního orgánu z jiných důvodů, než které jsou uvedeny v § 77 odst. 1, lze jej uspokojit vydáním rozhodnutí nebo postoupením v řízení, pokud žalovaný správní orgán není k vydání rozhodnutí příslušný; při vydávání rozhodnutí postupuje podle § 102,
- d) snížení trestu nebo upuštění od trestu uloženého rozhodnutím správního orgánu, lze jej uspokojit vydáním nového rozhodnutí.

(2) Ke řízením podle odstavce 1 je příslušný žalovaný správní orgán. Vydat rozhodnutí může jen se souhlasem nadřízeného správního orgánu; v případě, že je třeba před vydáním rozhodnutí doplnit řízení, je souhlas nadřízeného orgánu zapotřebí již k zahájení řízení. Rozhodnutí nesmí mít práva nebo povinnosti ostatních účastníků založené žalobou napadeným rozhodnutím, ledaže s tím vyslovili souhlas. Sdělí-li žalobce soudu, že je uspokojen, platí, že se vzdal práva na odvolání nebo rozklad; právo podat odvolání nebo rozklad nemají ani ostatní účastníci. Právní moci nabývá rozhodnutí žalovaného správního orgánu vydané podle odstavce 1 dnem právní moci rozhodnutí soudu o zastavení řízení o žalobě. Přezkumné řízení proti tomuto rozhodnutí žalovaného správního orgánu není přípustné.

ČÁST TVRTÁ

VYJÁDŘENÍ, OSVĚDČENÍ A SDĚLENÍ

§ 154

Jestliže správní orgán vydává vyjádření, osvědčení, provádění nebo jiná sdělení, která se týkají dotčených osob, postupuje podle ustanovení této části, podle ustanovení částí první, obdobně podle těchto ustanovení druhých: § 10 až § 16, § 19 až § 26, § 29 až § 31, § 33 až § 35, § 37, § 40, § 62, § 63, a obdobně podle těchto ustanovení třetích: § 134, § 137 a § 142 odst. 1 a 2; přitom jen použije i další ustanovení tohoto zákona, pokud jsou pro to potřebná.

§ 155

(1) Jestliže to nevyplývá z povahy vyjádření, osvědčení nebo sdělení, zejména není-li zapotřebí zkoumat skutkový stav nebo vzhledem k evidenci vedené určitým správním orgánem, může být vydat nebo uinit kterýkoli v daném příslušný správní orgán.

(2) Je-li správní orgán požádán o vydání osvědčení nebo provádění a jsou-li splněny podmínky k provedení požadovaného úkonu, správní orgán tento úkon bez dalšího provede.

(3) Pokud správní orgán shledá, že nelze vydat vyjádření nebo osvědčení, provést provádění nebo uinit sdělení, je povinen o tom na požádání písemně informovat dotčenou osobu a sdělit důvody, které k tomuto závěru vedly.

§ 156

(1) Jestliže vyjádření, osvobození nebo sdělení správního orgánu trpí vadami, které lze opravit, aniž tím bude způsobena újma některé z dotčených osob, správní orgán je opraví usnesením, které se pouze poznamená do spisu.

(2) Vyjádření, osvobození nebo sdělení správního orgánu, které je v rozporu s právními předpisy a které nelze opravit podle odstavce 1, zruší usnesením správní orgán, který je vydal nebo učinil, a to s účinky ode dne, kdy bylo zrušované vyjádření nebo osvobození vydáno anebo sdělení učiněno, nestanoví-li zákon jiný postup; takové usnesení lze vydat po dobu, po kterou trvají účinky vyjádření, osvobození nebo sdělení. Na tento postup se příměně použijí ustanovení hlavy IX části druhé o přezkumném řízení.

§ 157

Nebude-li tím způsobena újma žádné z dotčených osob, může správní orgán usnesením prohlásit, že vyjádření, osvobození nebo sdělení anebo nicotné rozhodnutí, které má náležitosti jiného úkonu, je tím úkonem, jehož náležitosti splňuje, pokud byl příslušný oba předem určené úkony vydat nebo uskutečnit.

§ 158

(1) Ustanovení této části se obdobně použijí i v případě, provádí-li správní orgán jiné úkony, které nejsou upraveny v části první, třetí, páté nebo šesté anebo v této části.

(2) Ustanovení § 156 odst. 2 se příměně použije i na úkony správního orgánu prováděné při postupu podle části druhé, třetí, páté nebo šesté, jejichž zrušení není zvlášť upraveno.

ČÁST PÁTÁ

VE EJNOPRÁVNÍ SMLOUVY

§ 159

(1) Ve ejnoprávní smlouva je dvoustranný nebo vícestranný právní úkon, který zakládá, mění nebo ruší práva a povinnosti v oblasti veřejného práva.

(2) Ve ejnoprávní smlouva nesmí být v rozporu s právními předpisy, nesmí je obcházet a musí být v souladu s veřejným zájmem.

(3) Uzavření ve ejnoprávní smlouvy, jejíž stranou je správní orgán, nesmí snižovat důvěryhodnost veřejné správy, musí být účelné a správní orgán musí mít při jejím uzavírání za cíl plnit své úkoly veřejné správy.

(4) Ve ejnoprávní smlouva se vždy posuzuje podle svého skutečného obsahu.

Druhy ve ejnoprávních smlouv

§ 160

(1) Stát, veřejnoprávní korporace, jiné právnické osoby zřízené zákonem a právnické a fyzické osoby, pokud vykonávají zákonem nebo na základě zákona svěřenou působnost v oblasti veřejné správy, mohou za účelem plnění svých úkolů vzájemně uzavírat veřejnoprávní smlouvy.

(2) Jednání za stát upravují zvláštní zákony. 41)

(3) Správní orgány, které jsou organizačními složkami státu, mohou ve vzájemných vztazích nebo ve vztazích s jinými orgány ve stejné moci, popřípadě s jinými organizačními složkami státu použít ustanovení této části obecně.

(4) Spory z dohod uzavřených podle odstavce 3 řeší správní orgán nejbližší společně nadřízený správním orgánem, jež jsou smluvními stranami. Není-li takového správního orgánu, řeší spor v dohodě ústřední správní úřad nadřízený tímto správním orgánem.

(5) Ve smlouvě, jejichž předmětem je výkon státní správy, mohou osoby uvedené v odstavci 1 vzájemně uzavírat, jen stanoví-li tak zvláštní zákon a jen se souhlasem nadřízeného správního orgánu; ten posuzuje ve smlouvě a její obsah z hlediska souladu s právními předpisy a ve stejném zájmu.

(6) Územní samosprávné celky mohou vzájemně uzavírat ve smlouvě týkající se plnění úkolů vyplývajících z jejich samostatné působnosti při výkonu ve stejné moci, jen stanoví-li tak zvláštní zákon.

§ 161

(1) Stanoví-li tak zvláštní zákon, může správní orgán uzavřít ve smlouvě s osobou, která by byla účastníkem podle § 27 odst. 1, kdyby probíhalo řízení podle části druhé, a to i namísto vydání rozhodnutí. Podmínkou účinnosti ve smlouvě je souhlas ostatních osob, které by byly účastníky podle § 27 odst. 2 nebo 3. Správní orgán při tom postupuje podle ustanovení o souhlasu těchto osob (§ 168).

(2) Ve smlouvě lze uzavřít i po zahájení řízení podle části druhé. Poté, co ve smlouvě byla uzavřena, správní orgán usnesením řízení zastaví.

§ 162

(1) Ti, kdo by byli účastníky podle § 27 odst. 1, kdyby probíhalo řízení podle části druhé, popřípadě ti, kdož účastníky takového řízení jsou, mohou uzavřít ve smlouvě týkající se plnění nebo způsobu výkonu jejich práv nebo povinností, nevytvoří-li to povaha věci nebo nestanoví-li zvláštní zákon jinak. K uzavření takové ve smlouvě je třeba souhlasu správního orgánu; ten posuzuje ve smlouvě a její obsah z hlediska souladu s právními předpisy a ve stejném zájmu.

(2) Pokud k ve smlouvě mezi účastníky přistoupi i správní orgán, pak platí, že k uzavření ve smlouvě udělal souhlas.

Uzavírání ve smlouvě

§ 163

(1) Projev vůle učiněný v písemné formě, směřující k uzavření ve smlouvě, který je určen jedné nebo více určitým osobám, je návrhem na uzavření ve smlouvě (dále jen "návrh smlouvy"), jestliže je dostatečně určitý a vyplývá z něj v omezení toho, kdo návrh činí (dále jen "navrhovatel smlouvy"), byť jím v případě jeho přijetí vázán.

(2) Návrh smlouvy působí od doby, kdy dojde osobě, které je určen. Návrh smlouvy může navrhovatel smlouvy zrušit, dojde-li projev o zrušení osobě, které je určen, dříve nebo alespoň souhlasem s návrhem smlouvy; to platí, i když je návrh smlouvy neodvolatelný.

(3) Návrh smlouvy zaniká

a) uplynutím lhůty, která v něm byla pro přijetí určena, pokud v ní návrh smlouvy nebyl přijat,

b) pokud nebyla určena lhůta pro přijetí, uplynutím příslušné doby s přihlednutím k povaze navrhované

ve jednoprávní smlouvy a k rychlosti prostředků, které navrhovatel smlouvy použil pro zaslání návrhu smlouvy, nebo

c) okamžikem, kdy projev o odmítnutí návrhu smlouvy dojde navrhovateli smlouvy.

(4) Zájemci mohou být k předložení návrhu smlouvy nebo k přijetí návrhu smlouvy vyzváni společně uvedeným v § 146 odst. 2. Ustanovení části této o řízení formou výběru platí obdobně.

§ 164

(1) Ve jednoprávní smlouva musí být uzavřena písemně a projevy vůle všech smluvních stran musí být na téže listině.

(2) Jsou-li smluvní strany přítomny osobně, je ve jednoprávní smlouva uzavřena okamžikem připojení podpisu poslední smluvní strany. Nejsou-li smluvní strany přítomny osobně, je ve jednoprávní smlouva uzavřena okamžikem, kdy návrh ve jednoprávní smlouvy opatřený podpisy ostatních osob, jimž byl určen, dojde navrhovateli smlouvy.

(3) Jestliže zákon stanoví, že k uzavření ve jednoprávní smlouvy je třeba souhlasu správního orgánu, je ve jednoprávní smlouva uzavřena dnem, kdy tento souhlas nabude právní moci. Správní orgán, který dal souhlas k uzavření ve jednoprávní smlouvy, zveřejní ve jednoprávní smlouvu na své úřední desce.

(4) Vyžaduje-li správní orgán předklad ve jednoprávní smlouvy týkající se záležitosti národnostních menšin a vyhotovené v jazyce příslušní národnostní menšiny, náklady na předklad uhradí příslušník podmínek § 16 odst. 4 správní orgán.

Přezkoumání souladu ve jednoprávní smlouvy s právními předpisy

§ 165

(1) Soulad ve jednoprávní smlouvy s právními předpisy lze přezkoumat z moci úřední. Strana ve jednoprávní smlouvy, která není správním orgánem, může dát podnět k provedení přezkoumání řízení do 30 dnů ode dne, kdy se o důvodů zahájení přezkoumání řízení dozvěděla.

(2) Ve jednoprávní smlouvu, která byla uzavřena v rozporu s právními předpisy, správní orgán zruší.

(3) Jestliže jsou v rozporu s právními předpisy jen některá ustanovení ve jednoprávní smlouvy, zruší se jen tato ustanovení, pokud z povahy ve jednoprávní smlouvy nebo z jejího obsahu anebo z okolností, za nichž byla uzavřena, nevyplývá, že je nelze oddělit od ostatních.

(4) Zrušení ve jednoprávních smluv uzavřených podle § 160 nebo § 161 anebo zrušení jejich ustanovení se nedotýká úkonů učiněných vůči těmto osobám smluvní stranou při výkonu povinnosti převzaté od jiné smluvní strany na základě této ve jednoprávní smlouvy. Po právní moci nebo předběžné vykonatelnosti rozhodnutí vydaného podle odstavce 2 nebo 3 přechází povinnost v těchto věcech na správní orgány, které byly příslušné tyto úkony činit před uzavřením zrušené ve jednoprávní smlouvy, popřípadě na správní orgány, na nichž příslušnost mezi tím přechla v důsledku změny okolností rozhodných pro její určení. To platí obdobně i v případě zrušení souhlasu k uzavření ve jednoprávní smlouvy podle § 160.

(5) U ve jednoprávních smluv uzavřených podle § 160 nebo § 161 je k přezkoumání souladu ve jednoprávní smlouvy s právními předpisy příslušný správní orgán oprávněný řešit spor z ve jednoprávní smlouvy (§ 169 odst. 1) a u ve jednoprávních smluv podle § 162 správní orgán nadřízený správnímu orgánu, jehož souhlasu je třeba k uzavření ve jednoprávní smlouvy.

(6) Účastníky řízení podle odstavců 1 až 5 jsou smluvní strany a u ve jednoprávních smluv podle § 162 též správní orgán, jehož souhlasu je třeba k uzavření ve jednoprávní smlouvy.

(7) Není-li v odstavcích 1 až 6 stanoveno jinak, platí pro p ezkoumání souladu ve ejnoprávní smlouvy s právními p edpisy obdobn ustanovení o p ezkumném ízení s tím, že správní orgán není vázán lh tami uvedenými v § 96 odst. 1 a § 97 odst. 2; p i ur ení ú ink rozhodnutí se p im en použije ustanovení § 99.

Zm na obsahu ve ejnoprávní smlouvy, výpov a zrušení ve ejnoprávní smlouvy

§ 166

(1) Zm nit obsah ve ejnoprávní smlouvy lze jen písemnou dohodou smluvních stran; bylo-li k uzav ení smlouvy t eba souhlasu správního orgánu nebo t etí osoby, je tohoto souhlasu t eba i k uzav ení této dohody; ustanovení § 164 odst. 3 platí obdobn .

(2) Ve ejnoprávní smlouvu lze vypov d t jen písemnou formou a jen tehdy, jestliže to bylo ve ve ejnoprávní smlouv smluvními stranami dohodnuto a jestliže byla dohodnuta výpov dní lh ta.

§ 167

(1) Smluvní strana m že podat písemný návrh na zrušení ve ejnoprávní smlouvy

a) bylo-li to ve ve ejnoprávní smlouv dohodnuto,

b) zm ní-li se podstatn pom ry, které byly rozhodující pro stanovení obsahu ve ejnoprávní smlouvy, a pln ní této smlouvy nelze na smluvní stran z tohoto d vodu spravedliv požadovat,

c) jestliže se ve ejnoprávní smlouva dostala do rozporu s právními p edpisy,

d) z d vodu ochrany ve ejného zájmu, nebo

e) jestliže vyšly najevo skute nosti, které existovaly v dob uzavírání ve ejnoprávní smlouvy a nebyly smluvní stran bez jejího zavín ní známy, pokud tato strana prokáže, že by s jejich znalostí ve ejnoprávní smlouvu neuzav ela.

(2) Podá-li smluvní strana ze zákonem stanovených d vod návrh na zrušení ve ejnoprávní smlouvy a ostatní strany s ním vysloví souhlas, ve ejnoprávní smlouva zaniká dnem, kdy písemný souhlas poslední ze smluvních stran došel smluvní stran , která návrh podala. Pokud bylo k uzav ení ve ejnoprávní smlouvy t eba souhlasu správního orgánu, vyžaduje se jeho souhlas i ke zrušení ve ejnoprávní smlouvy.

(3) Pokud n která ze stran se zrušením ve ejnoprávní smlouvy nesouhlasí, m že o zrušení ve ejnoprávní smlouvy na žádost smluvní strany, která podala návrh podle odstavce 1, rozhodnout správní orgán p íslušný podle § 169 odst. 1.

Souhlas t etích osob

§ 168

Ve ejnoprávní smlouva, nejde-li o ve ejnoprávní smlouvu podle § 160, která se p ímo dotýká práv nebo povinností t etí osoby, nabývá ú innosti teprve v okamžiku, kdy s ní tato osoba vysloví písemný souhlas. Není-li tento souhlas získán, m že správní orgán místo uzav ení ve ejnoprávní smlouvy vydat rozhodnutí ve správním ízení, v n mž využije podklad získaných p íp íprav ve ejnoprávní smlouvy.

Závazky z ve ejnoprávních smluv

§ 169

(1) Spory z ve ejnoprávní smlouvy rozhoduje

- a) Ministerstvo vnitra, jde-li o ve ejnoprávní smlouvu podle § 160 a je-li alespo jednou ze smluvních stran kraj nebo jsou smluvními stranami obce s rozší enou p sobností; Ministerstvo vnitra v c projedná s v cn p íslušným ministerstvem nebo jiným v cn p íslušným úst edním správním ú adem,
- b) p íslušný krajský ú ad, jde-li o ve ejnoprávní smlouvu podle § 160 a jsou-li smluvními stranami obce, které nejsou obcemi s rozší enou p sobností, nep evezme-li v c Ministerstvo vnitra,
- c) správní orgán, který je společ n nad ízený smluvním stranám, jde-li o jinou ve ejnoprávní smlouvu podle § 160; není-li takového správního orgánu, eší spor v dohod úst ední správní ú ady nad ízené správním orgán m, které jsou nad ízeny smluvním stranám,
- d) správní orgán nad ízený správnímu orgánu, který je stranou ve ejnoprávní smlouvy, jde-li o ve ejnoprávní smlouvu podle § 161, nebo
- e) správní orgán, který k jejímu uzav ení ud lil souhlas, jde-li o ve ejnoprávní smlouvu podle § 162.

(2) Proti rozhodnutí vydanému podle odstavce 1 nelze podat odvolání ani rozklad.

Obecné ustanovení

§ 170

P í postupu podle této ásti se obdobn použijí ustanovení ásti první a p im en ustanovení ásti druhé tohoto zákona; nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se p im en ustanovení ob anského zákoníku, s výjimkou ustanovení o neplatnosti a odporovatelnosti právních úkon , ustanovení o odstoupení od smlouvy, ustanovení o zm n v osob dlužníka nebo v ítele, nejde-li o právní nástupnictví, a ustanovení o zapo tení.

ÁST ŠESTÁ

OPAT ENÍ OBECNÉ POVAHY

§ 171

Podle této ásti postupují správní orgány v p ípadech, kdy jim zvláštní zákon ukládá vydat závazné opat ení obecné povahy, které není právním p edpisem ani rozhodnutím.

§ 172

(1) Návrh opat ení obecné povahy s od vodn ním správní orgán po projednání s dot enými orgány uvedenými v § 136 doru í ve ejnou vyhláškou podle § 25, kterou vyv sí na své ú ední desce a na ú edních deskách obecních ú ad v obcích, jejichž správních obvod se má opat ení obecné povahy týkat, a vyzve dot ené osoby, aby k návrhu opat ení podávaly p ípomínky nebo námítky. V p ípad pot eby se návrh zve ejní i jiným zp sobem, v míst obvyklým. Návrh opat ení obecné povahy musí být zve ejn n nejmén po dobu 15 dn .

(2) Není-li vzhledem k rozsahu návrhu možno zve ejnit jej na ú ední desce v úplném zn ní, musí být na ú ední desce uvedeno, o jaké opat ení obecné povahy jde, ích zájm se p ímo dotýká a kde a v jaké lh t se lze s návrhem seznámit. Úplné zn ní návrhu v etn od vodn ní však musí být i v takovém p ípad zve ejn no zp sobem umož ujícím dálkový p ístup.

(3) ízení o návrhu opat ení obecné povahy je písemné, pokud zákon nestanoví nebo správní orgán neur í, že se koná ve ejné projednání návrhu. Dobu a místo konání ve ejného projednání správní orgán

oznámit na úřední desce nejmén 15 dn předem; oznámení zveřejní též na úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správní obvod se má opatření obecné povahy týkat. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, je možné tuto dobu zkrátit; nestanoví-li zákon jinak, musí zkrácená doba být nejmén 5 dní.

(4) K návrhu opatření obecné povahy může kdokoli, jehož práva, povinnosti nebo zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, uplatnit u správního orgánu písemně připomínky nebo na veřejném projednání ústní připomínky. Správní orgán je povinen se s připomínkami zabývat jako podkladem pro opatření obecné povahy a vypořádat se s nimi v jeho odvodnění.

(5) Vlastníci nemovitostí, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, nebo, určí-li tak správní orgán, i jiné osoby, jejichž oprávněné zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, mohou podat proti návrhu opatření obecné povahy písemné odvodněné námitky ke správnímu orgánu ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho zveřejnění. Zmeškání úkonu nelze prominout. O námitkách rozhoduje správní orgán, který opatření obecné povahy vydává. Jestliže by vyřízení námítky vedlo k řešení, které přímo ovlivní oprávněné zájmy některé osoby jiným způsobem než návrh opatření obecné povahy, a není-li zřejmá zjevně též v její prospěch, zjistí správní orgán její stanovisko. Rozhodnutí o námitkách, které musí obsahovat vlastní odvodnění, se uvede jako součást odvodnění opatření obecné povahy (§ 173 odst. 1). Proti rozhodnutí se nelze odvolat ani podat rozklad. Změna nebo zrušení pravomocného rozhodnutí o námitkách může být dále změněna opatřením obecné povahy.

§ 173

(1) Opatření obecné povahy, které musí obsahovat odvodnění, správní orgán oznámí ve veřejnou vyhláškou; opatření obecné povahy zveřejní též na úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správní obvod se opatření obecné povahy týká. Ustanovení § 172 odst. 1 platí obdobně. Opatření obecné povahy nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni vyvěšení ve veřejné vyhlášce. Hrozí-li vážná újma ve veřejném zájmu, může opatření obecné povahy nabýt účinnosti již dnem vyvěšení; stanoví-li tak zvláštní zákon, může se tak stát před postupem podle § 172. Do opatření obecné povahy a jeho odvodnění může každý nahlédnout u správního orgánu, který opatření obecné povahy vydal.

(2) Proti opatření obecné povahy nelze podat opravný prostředek.

(3) Povinnost, která je stanovena zákonem a jejíž rozsah je v mezích zákona určen opatřením obecné povahy, lze exekucí vymáhat jedině tehdy, jestliže bylo vydáno rozhodnutí, které existenci této povinnosti prohlásilo a v němž byla osoba, jež tuto povinnost má, jmenovitě uvedena.

§ 174

(1) Pro vyřízení podle této části platí obdobně ustanovení části první a zejména ustanovení části druhé.

(2) Soulad opatření obecné povahy s právními předpisy lze posoudit v přezkumném řízení. Usnesení o zahájení přezkumného řízení lze vydat do 3 let od účinnosti opatření. Účinky rozhodnutí v přezkumném řízení nastávají ode dne jeho právní moci.

ČÁST SEDMÁ

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

HLAVA I

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 175

Stížnosti

(1) Dotčené osoby mají právo obracet se na správní orgány se stížnostmi proti nevhodnému chování úředních osob nebo proti postupu správního orgánu, neposkytuje-li tento zákon jiný prostředek ochrany.

(2) Podání stížnosti nesmí být stěžovateli na újmu; odpovědnost za trestný čin nebo správní delikt není tímto ustanovením dotčena.

(3) Stížnost lze podat písemně nebo ústně; je-li podána ústně stížnost, kterou nelze ihned vyřídit, sepíše o ní správní orgán písemný záznam.

(4) Stížnost se podává u toho správního orgánu, který vede řízení. Tento správní orgán je povinen prošetřit skutečnosti ve stížnosti uvedené. Považuje-li to za vhodné, vyslechne stěžovatele, osoby, proti nimž stížnost směřuje, popřípadě další osoby, které mohou případ objasnit v cíli.

(5) Stížnost musí být vyřízena do 60 dnů ode dne jejího doručení správnímu orgánu příslušnému k jejímu vyřízení. O vyřízení stížnosti musí být stěžovatel v této lhůtě vyrozuměn. Stanovenou lhůtu lze překročit jen tehdy, nelze-li v jejím průběhu zajistit podklady potřebné pro vyřízení stížnosti.

(6) Byla-li stížnost shledána důvodnou nebo částečně důvodnou, je správní orgán povinen bezodkladně učinit nezbytná opatření k nápravě. O výsledku šetření a opatřeních přijatých k nápravě se učíní záznam do spisu; stěžovatel bude vyrozuměn jen tehdy, jestliže o to požádal.

(7) Má-li stěžovatel za to, že stížnost, kterou podal u příslušného správního orgánu, nebyla řádně vyřízena, může požádat nadřízený správní orgán, aby přešetřil způsob vyřízení stížnosti.

§ 176

Ministerstvo vnitra vydá právní předpisy k provedení § 79 odst. 4 a 5.

§ 177

(1) Základní zásady činnosti správních orgánů uvedené v § 2 až 8 se použijí při výkonu veřejné správy i v případech, kdy zvláštní zákon stanoví, že se správní řád nepoužije, ale sám úpravu odpovídající těmto zásadám neobsahuje.

(2) V případech, kdy správní orgán provádí úkony, na které se nevztahují části druhá a třetí tohoto zákona, postupuje obdobně podle částí tvrdé.

§ 178

(1) Nadřízeným správním orgánem je ten správní orgán, o kterém to stanoví zvláštní zákon. Neurčuje-li jej zvláštní zákon, je jím správní orgán, který podle zákona rozhoduje o odvolání, popřípadě vykonává dozor.

(2) Nelze-li nadřízený správní orgán určit podle odstavce 1, určí se podle tohoto odstavce. Nadřízeným správním orgánem orgánu obce se rozumí krajský úřad. Nadřízeným správním orgánem orgánu kraje se rozumí řízení vedeném v samostatné působnosti Ministerstvo vnitra, v řízení vedeném v působnosti působnosti v centrálně příslušný ústřední správní úřad, popřípadě ústřední správní úřad, jehož obor působnosti je rozhodované v cíli nejbližší. Nadřízeným správním orgánem jiné veřejnoprávní korporace se rozumí správní orgán pověřený výkonem dozoru a nadřízeným správním orgánem právnické nebo fyzické osoby pověřené výkonem veřejné správy se rozumí orgán, který podle zvláštního zákona rozhoduje o odvolání; není-li takový orgán stanoven, je tímto orgánem orgán, který tyto osoby výkonem veřejné správy na základě zákona pověřil. Nadřízeným správním orgánem ústředního správního úřadu se rozumí ministr, nebo vedoucí jiného

ústředního správního úřadu. Nadřízeným správním orgánem ministra nebo vedoucího jiného ústředního správního úřadu se rozumí vedoucí příslušného ústředního správního úřadu.

HLAVA II

PROJEKČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 179

(1) Řízení, která nebyla pravomocně skončena před účinností tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních předpisů. Bylo-li rozhodnutí před účinností tohoto zákona zrušeno a vráceno k novému projednání správnímu orgánu, postupuje se podle dosavadních předpisů.

(2) Bylo-li řízení pravomocně skončeno před účinností tohoto zákona, postupuje se při přezkumném řízení, obnově řízení nebo vydávání nového rozhodnutí podle tohoto zákona, včetně lhůt, v nichž lze takové řízení zahájit.

(3) Výkon rozhodnutí, který byl zahájen před účinností tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních předpisů.

§ 180

(1) Tam, kde se podle dosavadních právních předpisů postupuje ve správním řízení tak, že správní orgány vydávají rozhodnutí, aniž tyto předpisy řízení v celém rozsahu upravují, postupují v otázkách, jejichž řešení je nezbytné, podle tohoto zákona včetně části druhé.

(2) Pro případ, že podle dosavadních právních předpisů postupují správní orgány v řízení, jehož cílem není vydání rozhodnutí, aniž tyto předpisy řízení v celém rozsahu upravují, postupují v otázkách, jejichž řešení je nezbytné a které nelze podle těchto předpisů řešit, podle části čtvrté tohoto zákona.

§ 181

Stanoví-li dosavadní právní předpisy, že se v případech, v nichž správní orgány rozhodují podle tohoto zákona usnesením, vydává rozhodnutí, vydávají správní orgány usnesení podle tohoto zákona.

§ 182

(1) Ustanovení tohoto zákona o nicotnosti se použijí jen pro úkony správních orgánů učiněné po účinnosti tohoto zákona.

(2) Ustanoveními tohoto zákona se řídí i ve smlouvy vzniklé před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; vznik těchto smluv, jakož i nároky z nich vzniklé před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů.

§ 183

Zrušuje se zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

ČÁST OSMÁ

ÚČINNOST

§ 184

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2006.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

-
- 1) Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.
 - 2) § 2 odst. 3 obchodního zákoníku.
 - 3) Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných míst a o změnách kterých zákon (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů.
 - 4) Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změnách kterých zákon, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změnách zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.
 - 5) § 7 odst. 1 a 2 obchodního zákoníku.
 - 6) § 1 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
 - 7) Například zákon č. 191/2004 Sb., o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek.
 - 8) Například zákoník práce, zákon č. 218/2002 Sb., o službách státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změnách kterých zákon.
 - 9) Například § 61 odst. 1 písm. v) služebního zákona.
 - 10) I. 37 odst. 4 Listiny základních práv a svobod.
 - 11) Zákon č. 325/1999 Sb.
 - 12) Zákon č. 273/2001 Sb., o právech příslušníků národnostních menšin a o změnách kterých zákon, ve znění zákona č. 320/2002 Sb.
 - 13) Zákon č. 155/1998 Sb., o znakovém jazyce a o změnách dalších zákonů, ve znění zákona č. 384/2008 Sb.
 - 13a) Zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů.
 - 14) Zákon č. 131/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 128/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
 - 15) Zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změnách kterých zákon (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů.
 - 16) Zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změnách kterých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů.
 - 17) § 16 zákona č. 29/2000 Sb.

- 18) § 65 zákona . 128/2000 Sb., ve znění zákona . 313/2002 Sb.
- 19) § 8 a 9 občanského zákoníku.
- 20) § 10 občanského zákoníku.
- 21) § 139 občanského zákoníku.
- 22) § 21 občanského soudního řádu.
- 23) Například § 26 zákona . 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění zákona . 210/1999 Sb.
- 24) Nařízení vlády . 304/2001 Sb., kterým se provádí zákon . 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změnách některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu).
- 25) § 1 a 2 zákona . 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu.
- 26) § 116 občanského zákoníku.
- 27) Zákon . 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.
- 28) § 118 až 121 občanského zákoníku.
- 29) § 76 odst. 2 zákona . 150/2002 Sb.
- 30) § 80 odst. 2 zákona . 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona . 590/1992 Sb.
- 31) Zákon . 41/1993 Sb., o ověřování shody opisů nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu okresními a obecními úřady a o vydávání potvrzení orgány obcí a okresními úřady, ve znění pozdějších předpisů .
Zákon . 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů .
- 32) § 135 občanského zákoníku.
- 33) § 96 zákona . 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona . 83/1998 Sb.
- 34) Zákon . 102/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související s vydáním zákona . 509/1991 Sb., kterým se mění, doplňuje a upravuje občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů .
- 35) Občanský soudní řád.
Zákon . 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění zákona . 120/2001 Sb.
- 36) § 3 vyhlášky . 252/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení celního zákona.
- 37) § 20 odst. 1 občanského zákoníku.
- 38) § 97 odst. 1 písm. c) zákona . 150/2002 Sb., soudní řád správní.
- 39) Například zákon . 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů .
- 40) Zákon . 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění zákona . 121/2000 Sb.
- 41) Zákon . 219/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů .
- 42) Například zákon . 128/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon . 129/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon . 131/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů .